

NOVOST KRATKOROČNO KREDITIRANJE IZGRADNJE STANOVA ZA TRŽIŠTE

Iz raznih izvora lanjske se godine slilo u Općinski fond za stambenu izgradnju milijardu i 121 milijun dinara. Najviše sredstava namaknuto je od doprinosa za stambenu izgradnju iz osobnih dohodaka. U isto vrijeme rashodi Fonda popeli su se na milijardu i 96 milijuna dinara. Drugim riječima, ta suma utrošena je na podizanje novih stambenih objekata, izgradnju

poslovnih prostorija i na uređenje komunalija. Interesantno je zabilježiti da su društveno-pravne osobe koristile 387 milijuna dinara kreditnih sredstava, a osobe u radnom odnosu više od 96 milijuna dinara.

Prošla godina bila je za Općinski fond za stambenu izgradnju u izvjesnom smislu eksperimentalna. Radi se, naime, o tome da je taj društveni organ

1964. godine prišao kratkoročnom kreditiranju — izvan natečaja — izgradnje stanova za tržište. Kredit od 154 milijuna dinara odobren je u tu svrhu građevinskom poduzeću »Izgradnja«, koje u prvoj etapi izvodi radove na šest jednakih objekata sa po 25 stanova. Izgradnja jednog površinskog metra u tim objektima stajat će 95 tisuća dinara. Kako vidimo, cijena je prilično visoka. Međutim, treba znati da su ti objekti locirani na dosta nepodnošnom terenu, pa uređenje okoliša i podizanje komunalija znatno povećava cijenu koštana stana po površinskom metru. Kada je riječ o tom eksperimentu, valja kazati da se kreditiranje izgradnje tih stanova vrši uz relativno nepovoljne uvjete za Fond. Naime, već običajeno učešće od pedeset posto smanjeno je na trideset posto. Taj korak činio se nužan da bi se osigurao potreban broj kupaca stanova. Međutim, bojazan se pokazala neopravdanom, jer je prvih šest objekata gotovo razgrabljeno.

U prošoj godini pretežni dio stambene izgradnje u društve-

nom sektoru vršio je kao privremeni investitor — nosilac udruženih sredstava — Biro za stambenu izgradnju općine Šibenik. Osim te ustanove, u prošoj godini — kao smo već zabilježili — kao izvođač radova na stanovima za tržište javlja se i građevinsko poduzeće »Izgradnja«. Međutim, i prošle se godine uočila spora kolaudacija objekta. Ima li se na umu da o tehničkom prijemu i useljenju objekta ovisi stavljanje kredita u otplatu, može se pretpostaviti kakve sve poteškoće iz toga proizlaze. Ubuduće bi trebalo i o tome povesti mnogo više računa, jer se ne može dozvoliti da se zbog spore kolaudacije nepotrebno produžuje rok korištenja kredita, povećava kredit sa interkalarnom kamatom i odgoda početak otplate kredita. To je, na primjer, slučaj i s novopodignutom zgradom u Težakoj ulici. Taj stambeni objekt je, naime, djelomično o-
davno useljen, a drugi dio je također gotov, ali ni djelomično ni u cjelini nije kolaudiran. Prema tome krediti se ne mogu staviti u otplatu.

Iznijet ćemo i neke podatke

o kreditima koje je kućnim savjetima dao Općinski fond za stambenu izgradnju. Dok je u 1963. godini kućnim savjetima odobreno 12 milijuna dinara kredita, taj se iznos u prošoj godini utrošio. Stručnjaci vele da to nije normalna pojava. Istina, treba imati na umu da se potpunim ili privremenim oslobađanjem pojedinih zgrada od plaćanja amortizacije Fondu za stambenu izgradnju znatno povećava kreditna sposobnost pojedinih kućnih savjeta. To je bio slučaj kod starih zgrada. Međutim, novije zgrade sa većom stanarinom, i prema tome kreditno sposobnije, koristile su većinu tih sredstava za kojekakve sitnije i veće popravke, a po-

najviše za povećanje postojećeg komfora i standarda. I pored ograničavanja i smanjivanja visine kredita od strane banke, korištenje kredita raslo je iz mjeseca u mjesec. Sasvim je razumljivo da je tako maksimalno korištenje kredita od strane kućnih savjeta novih zgrada ozbiljno ugrožavalo likvidnost slobodnih sredstava Fonda za kreditiranje stambenih objekata. No, ima razloga da se vjeruje da će Odluka o održavanju i popravku stambenih zgrada, koju je krajem prošle godine donijela Skupština općine Šibenik, znatno smanjiti te negativne tendencije i korištenje tih sredstava svesti na normalne i stvarne potrebe.

POZDRAV - PONIJET ĆEMO GA S OTOKA ŽUTA

Ovogodišnja proslava Dana mladosti obuhvatit će niz kulturno-zabavnih i sportskih manifestacija.

Kulturno - zabavni dio programa za Dan mladosti bit će ispunjen recitacijama, dramskim odlomcima, zbornim i zabavnim pjesama, folklorom, muzičkim sastavima, literarnim djelima i narodnom poezijom.

U sportskom dijelu programa bit će zastupljeni gimnastički višeboj, košarka, odbojka, rukomet, mali nogomet, veslanje, jedrenje i niz drugih zanimljivih disciplina.

Centralna takmičenja na selu održat će se u Perkoviću, Primoštenu, Skradinu, Vodica-
ma i Tijesnu, a finalni dio u Šibeniku. U istome tom vreme-

nu započet će aktivnosti u škola-
lama, privrednim organizacija-
ma i kasarmama JNA.

Na tim natjecanjima učestvovat će oko 40 omladinskih organizacija u kojima će sudjelovati više od 2.000 omladine.

Sva takmičenja započet će 15. IV 1965. godine, da bi se završila do 25. svibnja 1965.

Lokalnu će štafetu mladosti omladina šibenske općine ponijeti sa kornatskog otoka Žut, gdje je 1941. godine formirana Prva partizanska pomorska baza. Zatim će štafeta stići u Murter, odakle će se razgranati, uz pjesmu i veselje, uzduž područja Šibenika, da bi se kasnije spojila sa saveznom štafetom.

— kb —

Sjednica Općinskog odbora Udruženja boraca NOR-a

Nakon što je obavljeno konstituiranje novoizabranog Općinskog odbora udruženja boraca NOR-a Šibenik, na prvoj sjednici i raspravljeno o nekim tekućim pitanjima organizacije. U centru pažnje nalazila su se dva zadatka koja će trebati u toku ovog mjeseca u cijelosti izvršiti. Naime, Savez udruženja boraca NOR-a Hrvatske pokrenuo je nedavno akciju prikupljanja podataka o preživjelim drugovima koji su za vrijeme prošlog rata bili zatočeni u njemačkim koncentracijskim logorima, te o srednju evidenciju preživjelih boraca u prekomorskim partizanskim brigadama.

Kako je istaknuto na ovoj sjednici, svi preživjeli logoraški sudjelovat će u centralnoj proslavi u povodu 20-godišnjice oslobođenja Jugoslavije od fašističkih zavojevača. Ta značajna obljetnica održat će se krajem travnja, odnosno početkom svibnja ove godine. Prema tome svi preživjeli logoraši s podru-

čja šibenske općine dužni su da se odmah jave svojim mjesnim organizacijama. To posebno vrijedi za one drugove koji danas žive na skradinskom i primoštenskom području, jer Općinski odbor udruženja boraca NOR-a ne raspolaže s tačnim podacima. Računa se da na šibenskom području danas živi oko 150 osoba koje su bile zatočene u njemačkim logorima. Da bi što veći broj tih drugova

mogao učestvovati u proslavi, Općinski odbor udruženja boraca NOR-a očekuje i materijalnu pomoć od radnih organizacija za podmirenje troškova puta, ishrane i slično.

Također je odlučeno da se ove godine obilježi proslava prekomorskih brigada i prekomorskih partizanskih jedinica koje su prije 20 godina učestvovala u oslobođenju primorskog pojasa i otoka. Ta obljetnica

DVA PRIMARNA ZADATKA

svučano će se obilježiti nizom manifestacija koje će se održati u Ilirskoj Bistrici na Dan borca, 4. srpnja. I ovdje je potrebno da se svi preživjeli borci ovih brigada i jedinica jave svojim mjesnim organizacijama. Svi učesnici proslave dobit će jubilarnu spomen-knjigu s opisom historijskog razvoja i popisom svih boraca brigada koje su se proslavile u oslobođenju naše zemlje.

sredstvima što su ih dobili od izdavanja soba i sličnih turističko-ugostiteljskih poslova.

Novi zakon o ugostiteljskoj djelatnosti pridonijet će i bržem i uspješnijem razvitku te privredne grane. Zakonom se, pored ostalog, omogućuje znatno šira inicijativa građana i domaćinstava u domenu samostalnog ugostiteljstva, tako da će domaćinstvo moći, na primjer, otvarati pansionere i sa četrdesetak ležajeva. Spavanje, prehranu i ostale usluge u takvom individualnom ugostiteljskom objektu moći će pružiti neograničen broj ukućana. Što se pak tiče upošljavanja stranih osoba, vlasnik samostalne ugostiteljske radnje moći će imati na spisku najviše tri radnika.

Iako se te mjere ne moraju odmah odraziti u nekoj većoj mjeri i u šibenskoj komunici, činjenica je da se tom pitanju mora pokloniti odgovarajuća pažnja. Pored ostalog, tu se misli i na poreznu politiku, jer uistinu bi bilo šteta da se pono-

vi »zanatlijska sjeća«. S obzirom da će se, uz to, na šibenskoj rivijeri povećati i smještajni i restoranski kapaciteti u društvenom sektoru izgledaju ostvarljiva predviđanja turističkih radnika da će ovogodišnja turistička sezona biti bolja nego ijedna do sada.

Međutim, od Biograda do Šibenika duž Jadranske magistrale nema nijednoga ugostiteljskog objekta ili pokretnog kioska, servisne radionice i benzinske stanice. Bez takvih objekata teško je zamisliti suvremeni turizam. Iako, do glavne turističke sezone preostaje još nekoliko mjeseci, ne čini nam se da će se u tom pogledu išta ozbiljnije uraditi. Iskustva prošlogodišnje sezone upućuju, međutim, na zaključak da se propusti ponavlja.

Još nešto. Ni izgradnja novih objekata ove ih se godine i ne gradi baš mnogo, ni Magistrala neće sami od sebe riješiti propuste o kojima se u šibenskoj komunici govori već nekoliko go-

dina. Prošlogodišnja turistička sezona — iako je bila rekordna — kako po broju gostiju, tako i po noćanjima — opominje da se propusti ne bi smjeli ponavljati. Tu se u prvom redu misli na organizaciju prehrane i opskrbe, o čemu se u većem broju primorskih mjesta gotovo isključivo brinu poljoprivredne zadruge, iako im njihove mogućnosti ne dopuštaju da te djelatnosti provedu onako kako treba i kako to zahtijeva suvremeni turizam.

U propuste bi se moglo ubrojiti i slabe parobrodarske veze nekih mjesta sa Šibenikom i to što se gotovo nigdje ne mogu dobiti specifični šibenski suveniri, iako baš ovdje za to ima povoljnih uvjeta. U vezi s tim, bilo bi potrebno razmisliti o tome da se u Šibeniku otvori jedna posebna prodavaonica u kojoj bi takve stvari turist mogao nabaviti.

Kada je riječ o turizmu, ne smije se zaboraviti ni na kulturno-zabavni život. Naime,

Kredit dignemo A kako ga vraćamo

Prije nekoliko dana sreosam u Zagrebačkoj ulici jednog poznanika. Po prirodi veseo i bezbrižan, ovaj put mi se činio zabrinut. Htio sam ga upitati za razlog njegovih briga, ali to nije bilo potrebno, jer mi je i sam rekao:

— Jesam ti ja nekako nesretan čovjek. Zamisli, bio sam prvi žirant onom . . . (i spomene mu ime) . . . a on ti lijepo odselio, nitko ne zna gdje, adresu nije ostavio nikome ni u poduzeću, pa ja treba da mu otplaćujem kredit. A znaš, i nije mala suma. Digao je prije pet mjeseci 280 tisuća dinara. Da mi ga je samo pet minuta u četiri oka, zapamtio bi on mene.

Tako smo počeli jedan neprijatan razgovor. A kad smo se rastali, »rodila« se ideja za ovaj napis. Da bih ga potkrijepio podacima, navratio sam do Komunalne banke. Tamo sam dobio što me je zanimalo.

U zadnjem danu prošle godine stanovnici šibenske komunice bili su zaduženi na ime kredita što su ga podigli kod Komunalne banke za jednu milijardu i 940 milijuna dinara. Taj iznos koristilo je tačno 14.135 naših

građana. S obzirom na to, zanimalo nas je (imali smo na umu onaj razgovor) da li su korisnici potrošačkih kredita uredno platili. I ti podaci su nam suptilno predočeni.

Toga dana u evidenciji Službe potrošačkih kredita kod Komunalne banke u Šibeniku moglo se naći 220 korisnika kredita koji zbog svoje aljkavosti (ili drugih razloga) nisu na vrijeme otplatili oko 30 milijuna dinara. Od ukupne sume podignutih kredita to iznosi — kako je izračunato — 1,54 posto. Drugim riječima, svaki šezdeset četvrti korisnik potrošačkog kredita nije uredan platiša.

Na osnovu toga podatka zanimalo nas je koliko je na taj dan bilo registriranih protestiranih mjenica, pa smo obaviješteni da je njihova vrijednost iznosila 6.644.000 dinara. Međutim, istovremeno je utuženo 230 korisnika potrošačkih kredita na iznos od 8.200.000 dinara.

Unatoč činjenici da neurednih platiša i nema baš mnogo i da su na zadnji dan 1964. godine po zakonskoj osnovi trebali uplatiti još 30 milijuna dinara, čini se da bi ih trebalo biti znatno manje.

višegodišnja iskustva svjedoče da se gostima pružalo veoma malo kulturnih i zabavnih priredbi. Do sada, na primjer, nitko nije pokušao da upriliči noćna ribarenja i vožnju po moru, iako bi to naišlo na dobar prijem i domaćih i stranih gostiju.

Ni folklorne priredbe, kojih bi moglo biti mnogo više, i to ne samo u Šibeniku već i u Vodica, Murteru, Primoštenu i Tijesnu nisu dovoljno učestale. Predviđeno je da se ove godine u tom pravcu angažira i RKUD »Kolos«, i to izvođenjem u prvom redu starih varoških pjesama i kvalitetnijih djela zabavnog žanra.

Sve su to stvari o kojima je već i prije trebalo razmišljati, jer će

TURIZAM

Ne bi trebalo dopustiti da se nedostaci ponove

Ne treba shvatiti bukvalno ali ima dosta istine pa i ohrabrenja u mišljenju da je turizam na šibenskom području prohodao već iz pelena. Što je taj skok tako uočljiv, treba zahvaliti i izgradnji Jadranske turističke ceste koja je omogućila da se osjetno poveća priliv gostiju, naročito iz inozemstva. Ta je činjenica utjecala i na povećanje deviznog efekta.

Ali se ne bi smio smetnuti s uma ni drugi važan činilac — krediti kojim su se koristili stanovnici otočnog i priobalnog dijela šibenske komunice za poboljšanje komfora u kućnoj radinosti. Zahvaljujući tome, neka mjesta (Vodice, Primošten, Tijesno i Murter), koja su strani gosti rjeđe posjećivali, ostvarila su prošlog ljeta sasvim zadovoljavajući broj noćenja.

Odreba koja omogućuje da se turistički krediti podižu bez učešća pridonijet će još većem pritisku na šalteru Komunalne banke. Olakšicu zajmotražiocima predstavlja i fakat da prispjelu ratu otplate ne moraju uplaćivati svakog mjeseca, već u listopadu. Drugim riječima, korisnici turističkih kredita otplaćivat će »pozajmljenu« sumu

DVA MISLJENJA

POVODOM JEDNE ODLUKE

Da li je košulja bliža od kaputa?

Predstavnicima poduzeća »Exportarvo« nezadovoljni su jednom nedavno donesenom odlukom Savjeta za robni promet i turizam Skupštine općine Šibenik, pa to nezadovoljstvo narasta u neugodan nespornost. Riječ je o odluci toga savjeta da se prostorije bivšeg hotela »Kosovo« ustupe na korištenje trgovinskim organizacijama »Kornatu« i »Tehnomaterijalu«. Treći potražilac tih prostorija — poduzeće za izvoz drva i drvni proizvod »Exportarvo« iz Zagreba — nije, međutim, zadovoljno takvim rasporedom događaja. Predstavnicima »Exportarva« drže da im je bez dovoljno argumentata oduzeto pravo da u prostorijama ex »Kosovo« urede modernu prodavaonicu namještaja. Što više, izjavljuju da ce u svakom trenutku iznijeti razloge koji su, po njihovom mišljenju, utjecali da se sporne prostorije dodijele na korištenje dvjema šibenskim radnim organizacijama. Pa, da čujemo u čemu je — po njihovu mišljenju — srž nespornosti.

LOKALIZACIJA TRŽIŠTA I STRAH OD KONKURENCIJE

U šibenskoj prodavaonici »Exportarva« kazali su nam slijedeće: »Odluka Savjeta za robni promet i turizam iznenadila nas je. S obzirom da već nekoliko godina tražimo da nam se dodijele prikladne prostorije za uređenje suvremene prodavaonice, bili smo uvjereni da će našim molbama konačno biti kraj. Držimo da razlozi s kojima je taj općinski organ obrazložio svoju odluku nisu previše uvjerljivi. Ne bismo htjeli ići daleko, ali kopka nas misao da su se u prvom planu nalazili lokalistički interesi. Pogledajte samo, mi se ovdje gušimo, zatrpali smo proizvodima i u pravo prostorije u kojima se donedavno nalazila podoficirska menza riješile bi ovaj naš

akutni problem. Ne zaboravite ni to da su naši proizvodi u prosjeku jeftiniji od istih proizvoda u drugim prodavaonicama namještaja za nekoliko tisuća dinara. Uz to, možemo vas uvjeriti, kvalitet artikala »Exportarva« je veoma dobar. Ako je sve to tako, zapanjuje nas činjenica da Savjet za robni promet nije ni to imao na umu, iako je i on dužan da štiti potrošače. Izgleda nekako da su se prostorije bivšeg hotela »Kosovo« morale pošto-poto dodijeliti »Kornatu« i »Tehnomaterijalu«, jer su to šibenska poduzeća. Radilo se, izgleda, po onoj — da je košulja bliža od jakete Samo, to nedvojbeno ide u prilog konstataciji lokalizacije tržišta, koja nije umjesna i nije potrošačima od koristi. Zainteresiranim trgovinskim poduzećima svakako to navreće vodu na prazan mlin i sve ispada da maćak leži u grmu koji se zove strah od konkurencije. Eto, vjerujemo da se ni to ne smije izgubiti iz vida i čudno nam je da je jedan općinski organ mogao u tolikoj mjeri postupiti neobjektivno. Da je stvar »skuhana« i već prije sjednice Savjeta za robni promet govori i podatak da direktoru naše radne organizacije, koji je posebno za to došao u Šibenik, nije bilo dozvoljeno da članovima spomenutog Savjeta iznese svoje mišljenje i stav. Pitamo se: zašto se tako postupilo? Razmišljamo o putovima koji su sve doprinijeli da Savjet za robni promet i turizam ne sagleda sve činjenice, ne sasluša sve argumente i nakon toga donese valjanu odluku. Mi nismo malo poduzeće i velim vam — začuđeni smo i revoltirani i tokom rasprave i odlukom koja je donesena na sjednici toga organa Općine. Argumenti s kojima se odluka objašnjava nisu uvjerljivi i ukazuju na mogućnost da se već sutra takva

stvar ponovi. Sve to skupa ne bi nas, možda, toliko ni tangiralo da nam u izvjesnom smislu svojevremeno te prostorije nisu bile pod jednim uvjetom i običane. Rečeno nam je da ako prijašnji interesent (Auto-Hrvatska) odustane od svog zahtjeva možemo očekivati da ćemo mi dobiti prostorije. Obćanja i nadanja su se, međutim, sukobila na paraleli kojom je pritaženo nadolazila jedna neobična i žalosa silueta protežiranja domaćina.

ZAR JE DISKRIMINACIJA U TOME ŠTO SE PRIDRŽAVAMO PLANA RAZVOJA TRGOVINSKE MREŽE?

— U kom grmu leži zec? — zapitali smo se i obratili Odjelu za privredu Skupštine općine Šibenik. Odgovorni su nam drugovi kazali da ne može biti govora ni o kakvom protekcionizmu, i iznijeli su nam niz veoma argumentiranih podataka. Da bismo se uvjerili, predočena nam je i mapa na kojoj se nalazio plan razvitka trgovinske mreže u Šibeniku. Riječi predstavnika »Exportarva« okarakterizirali su smiješnim i veoma tendencioznim. Pored toga, ustupili su nam zapisnik sa sjednice Savjeta za robni promet i turizma Skupštine općine Šibenik, koja je održana 19. veljače. Iz zapisnika sa te sjednice donosimo autentičan ulomak: »Nakon svestrane diskusije Savjet donosi slijedeći zaključak: razvoj trgovinske mreže i lokacija prodavaonica po branšama treba da bude uvijek u skladu s Planom razvoja trgovinske mreže, kojeg je izradila bivša Trgovinska komora Šibenik, a kojeg su usvojili organi Narodnog odbora općine Šibenik u 1961. godini. Prema tome planu treba da lokacije trgovinskih prodavaonica budu postavljene

u sistemu opskrbnih centara. U opskrbnom centru Poljana — Blok bana postoji velika i moderna prodavaonica pokušstva, pa otpada potreba da se u tom dijelu otvori još jedna prodavaonica pokušstva. Zato se ne usvaja zahtjev poduzeća »Exportarvo« Zagreb da se prodavaonica pokušstva poduzeća iz sadašnjih prostorija u Ulici bratstva i jedinstva preseli u prostorije ex »Kosovo«. Isto tako se ne odobrava lokacija za prodavaonicu sportskih rekvizita, kožne galanterije i plastičnih masa u prostorijama ex »Kosovo«, kako to traži poduzeće »Kornat« iz Šibenika, već se poduzeće »Kornat« upućuje da izvrši adaptaciju i modernizaciju četiri malih lokala u Ulici 12. kolovoza 1941, a prema postojećem planu razvoja trgovinske mreže. Udovoljava se zahtjevu poduzeća »Tehnomaterijal« da u prostorijama ex »Kosovo« uredi prodavaonicu električnog materijala, tehničke robe, aluminijskih profila, itd., te da dosadašnju prodavaonicu električnog materijala iz Ulice 12. kolovoza 1941. preseli u novouređenu prodavaonicu ex »Kosovo«, a sadašnje prostorije, koje su u planu razvoja trgovinske mreže označene brojem 13, ustupi poduzeću »Kornat«.

Argumenti i »argumenti« jedne i druge strane su tu. Čini se da im nije potreban opširniji komentar, jer oni sami za sebe govore sasvim dovoljno. Čitaoci mogu »presuditi« tko ima pravo i gdje se krije istina.

Čini nam se, međutim, da je potrebno da kažemo i to da do sada grad Šibenik nije omogućavao poduzećima iz drugih krajeva da otvaraju prodavaonice. Dapače, mogli bismo navesti niz primjera koji bi to potvrdili. Uz to — i prema izjavi predstavnika Odjela za privredu — nijednoj radnoj organizaciji nije do sada zabranjivano da podize prostorije u koje će smjestiti svoje prodavaonice. Vjerovatno bi to na umu trebalo da imaju i predstavnici »Exportarva«. U tom slučaju — čini nam se — do ovog nespornostuma ne bi bilo ni došlo.

Nadzor nad seoskim grobljima Zašto ga nisu preuzeli „ČEMPRESI“

Prije nešto manje od dvije godine jedna od tada donesenih odluka šibenske općine imala je za cilj da regulira pitanje održavanja groblja i uopće organizacije grobne službe. Tada je bilo odlučeno da komunalna ustanova »Čempresi« preuzme nadzor nad održavanjem gradskih i seoskih groblja. Na tom neophodnom i važnom području komunalnih zadataka, u kojima se, pored sanitarno-zdravstvenih razloga i potreba, očituje najbolje kulturni stupanj razvoja jedne sredine, vladala je u okviru šibenske komune, i danas još uvijek vlada, prava stihija. Zbog čega se situacija u tom pogledu, nije do danas izmijenila? Odgovor smo dobili u komunalnoj ustanovi »Čempresi«, gdje nam je rečeno da su predstavnici te institucije više puta tražili načina da se to pitanje konačno riješi. Sam kolektiv nije u stanju da iz svojih sredstava izdvoji novac potreban za održavanje seoskih groblja, kojih ima 56. Prema gruboj procjeni, godišnje bi trebalo osigurati oko 16 milijuna dinara, što predstavlja otprilike polovicu ukupno ostvarenog pro-

meta ove ustanove u toku jedne godine. Takvu dotaciju Skupština općine nije bila u mogućnosti da osigura. Postavlja se pitanje kad će se već donesena odluka moći primijeniti? Zasad je teško na to pitanje dati potvrdan odgovor. No jedno je bitno — da se seoska groblja nalaze u veoma zapuštenom stanju, da su neka od njih u samom centru naselja, da se ukopi vrše bez određenog stručnog nadzora, pa čak i izvan kruga koji označuje dotično groblje. Sve te činjenice nedvojbeno govore da bi tom problemu trebalo posvetiti više pažnje i da bi ga trebalo riješiti na način koji će odgovarati potrebama svakoga pojedinog naselja i suvremenim zahtjevima. U protivnom, od toga može biti velike štete.

Gotovo je slično stanje i na gradskom groblju, gdje je sve manje slobodnog prostora za ukapanje. O lokaciji groblja nije potrebno ni govoriti. Svojevremeno je bilo odlučeno da se novo groblje gradi u području Meteriza. No i ovdje je došlo do zastajanja zbog pomanjkanja financijskih sredstava. Samo dolke takva pomanjkanja?

NIKOLA MIODRAG

Rudare treba bolje nagrađivati

zajednica nije ulagala nikakve investicije na ovom području. Sada se nalazimo u povoljnijoj situaciji. Nove su nam privredne mjere povisile cijenu ugljena, a mi otvaramo nove pogone i ja predviđam da će rudnik s istom proizvodnjom a boljom organizacijom poslovati još dvadesetak godina.

Koji problemi tište siveričke rudare i koliko se i na koji način angažira Rudarski komitet, SK na njihovu otklanjanju?

— Siveričke rudare tišti visok prosjek godina starosti i nepovoljan omjer izvršavanja radnih nadnica u jami i van nje. U prosjeku jamske nadnice čine 52 posto izvršenja, a vani 48 posto nadnica. To znatno povećava cijenu koštanja po jednoj toni ugljena. Osjeća se i povremena nestašica reprodukcijonog materijala.

Šta mislite kao rudar o novome Osnovnom zakonu o mirovinskom osiguranju? U kakvom će se položaju naći rudarski radnici?

— Smatram da će se rudari naći u nepovoljnom položaju, jer imaju niske osobne dohotke, a penzija ide prema ulaganju. Gdje je zajednica uložila svoja sredstva, tu je i produktivnost veća, a gdje nije — tu su i produktivnost i primanja i penzija niski. A za to rudari nisu krivi i ne bi trebalo da budu na neki način kažnjeni niskom penzijom.

U čemu vidite perspektivu razvitka drniške komune?

— Perspektivu vidim u stvaranju većih privrednih, udruženih poduzeća. To bi udružilo osnovna sredstva, smanjilo upravne i režijski troškove. Perspektiva je i u jačanju kooperativnih odnosa zadruga s poljoprivrednim proizvođačima na selu.

Centralna proslava u Šibeniku uz 20 - godišnjicu fizičke kulture

Prije dvadeset godina, dok još čitava zemlja nije bila ni oslobođena, Predsjedništvo ZAVNOH-a donijelo je odluku o osnivanju foruma koji će voditi opću politiku razvoja fizičke kulture u Hrvatskoj. Nedugo nakon toga, 24. travnja 1945. godine u Narodnom kazalištu u Šibeniku formiran je prvi Zemaljski fiskulturni odbor Hrvatske. Ovog proljeća, proslavljajući dvadesetu godišnjicu oslobođenja zemlje, proslavit će se i godišnjica fizičke kulture, a u Šibeniku će se održati centralni dio proslave za Hrvatsku.

Odbor za proslavu već je izradio definitivni plan koji je razdijeljen u tri grupe a centralni dio predviđen je za interval od 18. travnja do 2. svibnja. Za to vrijeme osiguran je čitav niz sportskih susreta republič-

kog i saveznog karaktera. Zbog značaja same manifestacije i interesa čitalaca, evo kalendara nastupa za centralni dio proslave:

- 18. IV — jedriličarska regata biciklistička trka
- 22. IV — odbojkaški turnir
- 24. IV — nogometni turnir
- 25. IV — veslačka regata (skif, dvojac sa i bez kormilara, četverac sa i bez kormilara i osmerac)
- 26. IV — simultanka na 50 ploču
- 27. IV — košarkaške utakmice svečana akademija zajednički posjet članova Izvršnog odbora SFH i ostalih gostiju radnom kolektivnu TLM »Boris Kidričić«
- 28. IV — rukometni turnir (muški i ženski)

svečana sjednica Izvršnog odbora SFH i otkrivanje spomen-ploče u Narodnom kazalištu prijem kod predsjednika Skupštine općine Šibenik NOGOMETNI SURETI »Dinamo« — »Hajduk« i »Šibenik« — »Split«

29. IV — 5. V — izložba o razvoju fizičke kulture

1. IV — 30. IV — Mjesec fizičke kulture
Drugi dio proslave, koji će imati općinski i kotarski karakter, počeo je, u stvari, već u nedjelju, 7. ožujka košarkaškim i odbojkaškim turnirima za škole I i II stupnja. U ovom dijelu sportskih manifestacija posebno su zanimljivi susreti ragbijaša

splitske »Nade« i »Mladosti« iz Zagreba, koji će se održati 4. travnja, te karting-trke istog dana.

Pored tih već fiksnih manifestacija dvadeseta godišnjica fizičke kulture poslužit će kao dobar povod za pokretanje nekih akcija koje će trajati čitavu godinu, a možda će čak dobiti i tradicionalni karakter. Nije naodmet napomenuti i to da bi trebalo iskoristiti ovu priliku i neke zapostavljene ili potpuno zaboravljene sportove ponovo oživiti. To se naročito odnosi na košarku i gimnastiku. U svakom slučaju, održavanje centralnog dijela proslave u Šibeniku može koristiti kao vrlo povoljan impuls za daljnji razvitak fizičke kulture na našoj općini.

Nakon useljenja prvih stanara na Subičevcu

Prošlo je gotovo dvije godine otkako je Skupština općine Šibenik započela pripremanje za izradu jeftinijih stambenih objekata isključivo namijenjenih za najkritičnije slučajeve, za one porodice koje već godinama čekaju da dobiju ključeve novog stana. I upravo ovih dana u dvije zgrade na Subičevcu uselili su prvi stanari koji su dosad živjeli u veoma nepovoljnim stambenim uvjetima. Sve tehničke predradnje i projektiranja obavljena su u vlastitom birou. Prethodno je izvršena potrebna dokumentacija i dosadašnje analize su pokazale da je bilo sasvim moguće pristupiti takvoj vrsti stambene izgradnje. Za locira-

STAN VRIJEDAN MILIJUN I PO DINARA

nje takvih objekata određen je Subičevac. Za nepunu godinu i po dana potpuno je završena izgradnja dvaju objekata od po 19 stanova. Svaki od tih stanova posjeduje tri do pet ležaja, a njihova vrijednost kreće se oko milijun i po dinara. Ti se objekti grade iz sredstava šibenske općine. Kako se saznaje, slični objekti gradit će se i ubuduće. Radove na tim objektima izvodilo je građevno poduzeće »Izgradnja«, koje je u vrlo kratkom vremenu uspjelo izgraditi i predati ih na upotrebu. Useljenje je trebalo uslijediti još prije, ali su se na putu ispriječili radovi oko priključka na glavnu električnu mrežu.

Mjesec profesionalne orijentacije

Komisija za profesionalnu orijentaciju Zavoda za zapošljavanje radnika Šibenik donijela je opširan program rada u mjesecu profesionalne orijentacije, koji je započeo 1. ožujka 1965. godine. Pored ostalog, svim školama je upućen zahtjev da preko pismenoga slobodnog sastava obrade

teme iz područja profesionalne orijentacije. Iz svake osnovne škole bit će odabran po jedan najbolji sastav kojeg će Komisija nagraditi.

U školama na selu održat će se predavanja i bit će prikazani filmovi koji tretiraju problematiku izbora zvanja.

— kb —

Orledalo

SLANO

Naš narod kaže: »Što je odveć slano, nije ni mački drago«. Nema baš dobre rime, ali sadržaj je na mjestu.

Krumpir je preko noći poskupio: dvostruko. Nije, brane se trgovci, nego samo za 10 dinara. E, baš nije tako, jer polovicu bacamo — kažu domaćice.

Narančama povišena cijena. Jer je, opet trgovci nalaze »opravdanje«, povećana i nabavna cijena.

Maslac više ne možemo nabaviti po staroj cijeni.

Mogli bismo tako nabrajati unedogled. I umorili bismo se nabrajajući. A kako smo mi narod koji se nerado umara, to je najbolje čuvati kondiciju za sutrašnja poskupljenja, davo da ih nosi!

Kao čovjek od štampe, ne smijem se ljutiti na poskupljenje novina. Uostalom, štampa i nije poskupila do te mjere da nam ozbiljno ugrožava stavku »džeparac« iz kućnog budžeta. Osim toga, novine su nekoliko godina bile dvije banke. A za dvije banke imali smo ideološko-političko uzdizanje, duševnu rekreaciju i konačno — ambalažu!

Šibice su gotovo desetak godina bile deset dinara. I taman kad smo tražili umjetnika koji će kreirati spomenik najjeftinijem artiklu široke potrošnje sjetiše se drugovi da nam osujete tu lijepu ideju.

Zbog tričavih pet dinara! To nije slano — slankasto je! Svejedno šteti organizmu. Usluge su također zasoljene.

Eto, uzmete na primjer, kino-ulaznice — do 180 dinara. Svakog dana očekujemo da i brijačke radnje izvješe cijeničke s drugim, većim ciframa (pardon, poskupili su ima već dva mjeseca?)

Izvinite, dragi čitaoci, ali postalo mi je mučno. Ja ne bih dalje o ovoj temi. Mislim da će i vama biti draže ako vas oslobodim od nastavaka ove tužne priče.

MARIN

Zašto skladišta u centru grada?

To pitanje često postavljaju građani. Trgovačka poduzeća posjeduju veći broj skladišta u centru grada, u uskim ulicama u kojima je inače jedva omogućen normalna pješački saobraćaj. Danas na području grada ima oko 150 većih ili manjih skladišta razasutih po svim gradskim predjelima, no najviše ih je u starom dijelu grada. Njihova lokacija, dakako, ne odgovara današnjim potrebama. Neka se od njih nalaze na glavnoj gradskoj saobraćajnici, pa njihov položaj umnogome otežava normalan razvoj tereta. Isto tako, veći broj ne odgovara

ni minimalnim sanitarnim uvjetima i uslijed vlažnih prostora često dolazi do oštećenja uskladištene robe. Naravno, neka poduzeća uložila su znatna sredstva za adaptaciju prostorija, a »Plavina« je izgradila veliko skladište na Ražinama. S obzirom na sadašnju lokaciju skladišta trebalo bi ubuduće težiti gradnji novih prostorija na periferijama dijelovima Šibenika. To bi pridonijelo normalnijem razvoju robe od skladišta do prodavaonica, spriječilo kvarenje robe i ujedno rasteretilo ionako živ saobraćaj u centru grada.

**Naš reporter
u selima oko
Perkovića**

MNOGO HOĆE - ALI SVE NE MOGU SAMI

Autobus koji nas je vozio sa šibenske željezničke stanice prema Perkoviću prolazio je dozlaboro lošom cestom. Prolazili smo škrtim kamenjarom, a zatim dolinom polja sela Danila. Još se vide tragovi velikih poplava: zemlja izrovnana, porušeni zidovi, ograde. Na ovom mjestu bujica je odnijela i jednu žrtvu...

Nakon 50 minuta vožnje izlazimo iz zaprašenog autobusa i sa čuđenjem promatramo svoju odjeću, gotovo bijelu od prašine.

Putnici čekaju vlak, ulaze, i na ovoj stanici »oprastaju« se s Dalmacijom.

Dođe tako čovjek u Perković, bolje reći na željezničku stanicu, nervozan i srdit. Sta ima da vidi? Nekoliko kuća razbacanih kojekako. Sela i zaseoke tamo pod brdima. Reklo bi se da od svijeta nigdje ni traga...

Ali, vidim kasnije, ovdje ima i nečeg drugog. Sitno Donje, Sitno Gornje, Slivno, Danilo Kraljevo, Mravnica...

Pet sela i još pet puta toliko zaselaka, sve razbacano na velikom prostoru, koje je ovdje nekako obično, blisko.

Bliski su im i problemi i želje i nadanja — da »svatko na svom« dovrši nešto započeto.

Uzmimo Sitno Donje, kaže mi Ante Lučić (jedan od onih seoskih ljudi u kojima se »stičajem prilika« našlo čitav niz funkcija, da čovjek ne može ni glavu da dignu), to selo ima oko 160 domaćinstava, a svako je od njih dobilo tekuću vodu. To je jedno od rijetkih sela u šibenskoj općini koje je to postiglo. O tome malo tko i zna.

A ljudi svojim rukama radili pune četiri godine: iskopali 8 kilometara kanala, položili vodovodne cijevi, dali 80.000 dobrovoljnih radnih sati i utrošili 8 milijuna dinara za materijal.

Istina, pomogli su i drugi: i Skupština općine i »Vodovod i kanalizacija«, i TLM »Boris Kidrič« i ostali.

Naš se razgovor uvijek nekako vraćao na vodu, pa sam tako saznao da su je dobili još i sela Perković, Slivno, Mravnica i dio Sitnog Gornjeg. Još su samo neki zaseoci ostali bez vode, ali ne zadugo!

Tako je pet sela ili oko 500 domaćinstava na ovome širokom području snabdjeveno tekućom vodom. Na prvi pogled sasvim obična stvar. »Od vode se ne živi«, čuo sam jednom i takvu misao.

Da! Ali sjetimo se koliko muke nedostatak vode zadaje našim primorskim mjestima, pa i turizmu u cjelini! Ovdje, pod ova brda, sigurno nije došao još nijedan turista, ali voda (baš i kao električna struja) mijenja način života i navike ljudi ovoga kraja.

Dotakli smo se tako i struje. Ona je ovdje mnogo »sporija« nego voda...

Selo Slivno, koje broji oko 120 domaćinstava, sakupilo je milijun i po dinara za nabavu

električnih stupova. Podignute su i dvije trafo-stanice. Ceka se na ono »ostalo«...

U toku ove godine mještani Perkovića i Sitnog Donjeg izgradit će »svoje« trafo-stanice, ali struja ni ovdje neće poteći.

— Radovi bi se odvijali brzo u svim selima, kaže Ante Lučić, kad bi bar u dogledno vrijeme bio postavljen dalekovod na potezu Dubrava — Sitno Gornje.

Sve je to već isplanirano, izrađeni su troškovnici, određeni su iznosi; sve bi to stajalo oko 30 milijuna dinara. Godine 1953. obećano je 25 milijuna dinara, pa ništa. U 1964. obećano je 20 milijuna — i opet ništa...!

Krug se sve više zatvara

O poljoprivredi svatko rado zameće diskusiju kada kritizira, nerado kad treba pričati o vlastitoj proizvodnji. Razlozi su, naravno, »subjektivni« ili »objektivni«. U Perkoviću je za takvu diskusiju zaista bilo razloga: proizvodnja je i suviše mala. A zašto je mala? Jer je slab otkup od strane zadruga. A otkup je slab jer nema kooperacije (ranija kooperacija sa pšenicom nije dala rezultate — zbog slabe organizacije!). Ne isplati se otkupljivati male količine. Krug se sve više zatvara. Malo ima badema, malo maraska, malo divljih kupina, još manje vinograda i pšenice.

— Sve je to malo da bismo mogli zainteresirati većeg kupca, kažu u zadrugi, a osim toga, to su artikli koji nisu u svakoj godini plodonosni. Sve je to nesigurno. Prosjek prometa u ovom sektoru ne prelazi 2 do 3 milijuna dinara u godinama od 1958. do 1964.

U trgovini je, međutim, druga stvar. OPZ Perković ovdje je bila vrlo aktivna: ostvarila je ukupni prihod od gotovo 160 milijuna dinara i dohodak od 15 milijuna. Zapaženo je da je ovdje organizacija bila bolja, a povećan je čak i otkup. U odnosu na 1963. godinu čisti prihod porastao je za blizu 70 posto, a lična primanja za oko 50 posto. Plan za 1964. premašen je za više od 400 posto. Umjesto 6 milijuna, koliko je planirano za realizaciju, ostvareno je čak oko 25 milijuna dinara, zahvaljujući dobrim dijelom otkupu sušenih pršuta od oko 10.700 kilograma.

Kad se sjetim na ono prošlo

O životu ljudi u ovim selima mogli bismo napisati dosta, ali smo se zadovoljili posjetom jednoj prosječnoj obitelji u Slivno. Obitelj Luke Celić broji 9 članova, od toga petoro djece. U radnom odnosu nalaze se tri člana obitelji, pa iz njega ostvaruju oko 80 posto svojih

prihoda, dok 20 posto prihoda ostvaruju iz poljoprivrede. Njihova ukupna mjesečna primanja u gotovu inose oko 84.000 dinara.

Luka Celić ima poresku obavezu od 18.000 dinara godišnje. O tome kako je živio prije rata Celić nam je kratko rekao: »Prije rata ostao sam bez oca kad mi je bilo 7 godina, i to sa dvije sestre, obe mlađe od mene. Škole nije bilo, tako da sam od 15 godina pošao nadničariti — da bih zaradio hranu. Moje dvije sestre posluživale su u tuđim kućama još kao djeca od 10 i 12 godina. Oženio sam se 1934. godine i dobio dvoje djece, koje sam pod teškim uvjetima uzdržavao.

Od svršetka rata rade moja dva sina i ja. Život se izmijenio. Pored prihoda iz radnog odnosa ostvarujemo nešto i iz poljoprivrede. Zadovoljan sam ovakvim životom — kad se sjetim na onaj prošli«.

Gotovo slučajno sam upoznao učenika V-b razreda Branka Radnića iz Sitnog Donjeg. Od njegove kuće do škole ima 7 kilometara. I sedam natrag! Četrnaest kilometara dnevno prelazi ovaj dječak, po kamenjaru, po tratinu, po blatu i snijegu, često kroz mrak i hladnoću. Koliko ranije treba ustati nego drugi učenici? Nikad iz škole nije izostao i odličan je đak! Na pitanje: zašto dolazi u školu i po najvećem ledu?, sliježe ramenima gotovo sramežljivo, kao da ne zna odgovora, kao da smatra da je to nešto sasvim obično...

Do škole i 20 kilometara

Škola je za Perković inače osjetljiv problem. Ne pješači dugo kilometre samo učenik Branko R., već dvije trećine od gotovo 400 učenika u matičnoj školi u Perkoviću, ne računajući one u područnim odjeljenjima škole u Sitnom Gornjem i Danilu Kraljevcima. Neki prelaze i po 20 kilometara dnevno. Nije potrebno isticati koliko su ta djeca poslije takvog napora sposobna da normalno prate nastavu i koliko im vremena ostaje za pripremanje i izradu domaćih zadataka.

Samo školska zgrada je problem za sebe. To je, u stvari, Zadrugi dom, koji ni po čemu ne odgovara specifičnostima odgojno-brazovne ustanove. Zgrada je trošna i za kišovitog vremena učionice su mokre. Vлага ostaje dugo. Od vode stradaju školski inventar, zbirke, učila, a prijete opasnost i zdravlju djece. Za tu zgradu najamninu ubire OPZ Perković (180.000 godišnje), ali je to, prema njihovom mišljenju, premalo da bi se ona mogla popraviti.

Školska zgrada u Danilu Kraljevcima je u takvom stanju

da se iduće godine nastava u njoj neće moći izvesti, jer se već sada dovodi u pitanje sigurnost učenika i nastavnika u toj ruševnoj zgradi. Nema ni minimalnih higijenskih uvjeta za rad. To se vidi po tome što je vrijednost svih inventarskih predmeta u prošloj godini iznosila nešto više od 38.000 dinara.

Područno odjeljenje u Sitnom Gornjem nalazi se u isto takvoj situaciji. Ovdje se nastava izvodi u privatnoj zgradi od koje je vlasnik »digao« ruke.

Jedinu vezu vlasnika sa zgradom predstavlja najamnina u iznosu od 264.000 dinara godišnje, rekao nam je upravitelj škole u Perkoviću, za koje nas svake godine ucjenjuje. Za taj iznos škola koristi jednu tiješnu, mračnu prostoriju za učionicu i nekompletan učiteljski stan.

Dvanaest nastavnika iz škole u Perkoviću svakodnevno putuje, jer nema stambene zgrade namijenjene njima. Za jedan učiteljski stan škola plaća 84.000 dinara godišnje. Putni troškovi nastavnog osoblja iznosili su u prošloj godini više od 516.000 dinara. Sumirajući najamnine koje škola plaća i ove troškove, dobija se iznos od preko milijun dinara, koji još i konstantno raste i tereti ionako malen budžet škole.

Škola, međutim radi, rade i nastavnici, rade i djeca. Onako kako mogu i koliko mogu, s obzirom na ono što se od njih traži. Pogrešno bi bilo zaključiti da je to sve malo i da je uspjeh, možda, slab. Ima dosta učenika iz ove škole koji se danas školuju u gradu u srednjim školama. Njihov uspjeh zadovoljava. Škola u Perkoviću nekoliko puta se istakla zapaženim kulturno - zabavnim manifestacijama, pa i u takmičenjima sa školama u gradu.

Pitanje ambulante u Perkoviću

Još jednu stvar ovdje smatraju veoma važnom i gotovo su nezadovoljni kad se o tome govori. Radi se o ambulanti o kojoj se već dugo raspravlja. Zborovi birača stalno tretiraju to pitanje, a stalno se ponavlja jedno te isto: nema za ambulantu. Međutim, od 1. srpnja 1964. godine plaća se za pet prostorija te ambulante 20.000 dinara mjesečno. Izvršena je adaptacija zgrade i prostorija, ali ambulanta do danas ne radi. Izrađivan je i inventur, pa je tako napravljen i ambulantni stol, na koji još nije dospio nijedan pacijent. Prigovaraju tako u Perkoviću radi nemara i troškova koje su za ambulanti imali.

To su, eto, samo neki izvaci iz života sela oko Perkovića, koja čovjek vidi samo sa željezničke stanice na putoputvanju za koji veliki grad.

J. Čelar

Uspnula gitara

— Intenzivno izučavam dječuzmiku, slušajući ploče i čitajući literaturu, u prvom redu časopis »Down beat« koji isključivo tretira pitanje djeza. Kod nas, na žalost, takve literature gotovo uopće i nema. Neka ne ispadne neskrumno, ali ću vas obavijestiti da u suradnji sa Simom Vulinovićem kanim prevesti s engleskog jednu od najznačajnijih knjiga o djezu, a to je »Historija« djeza« Marshalla Stearnsa.

Vidimo da ste poklonik djeza. Zanima li Vas, možda, ozbiljna muzika? — Da. Najradije slušam muziku, Bacha, Vivaldija i Scarlatija.

Koliko nam je poznato, Vi ste za vrijeme studija u Zagrebu nastupali na Radio - televiziji i suradivali, pored ostalih, s Koncertnom poslovnicom. Sada, međutim...

— Znam što hoćete kazati, i istina je da u Šibeniku ne postoje ni približni uvjeti za bavljenjem muzikom kao, na primjer, u Zagrebu. S obzirom da mi je muzika, da se tako izrazim, najbolji drug, shvatit ćete da me ta činjenica neobično žalosti. Samo, što uraditi?

Nego, kako Vaša gitara? Poznato nam je da ste za vrijeme boravka u Zagrebu slavili kao jednog od najboljih gitarista.

— Gitara je, da vam pravo kažem, usnula. Sada se tek ponekad nije prihvatim i obično mi služi kao pomoćni instrument prilikom analize nekog muzičkog djela. I to mi je žao, ali ne vidim načina da razigram niene uspavane tonove. No, možda dođe i za to vrijeme. Sta mislite?

I na kraju...? — Volim dobru knjigu, ali iz objektivnih razloga ne čitam mnogo. Navraćam se često, recimo, na »Fabijana« E. Kastnera. Želio bih da imam mnogo više slobodnog vremena i da mnogo više nega sada pratim zbivanja u suvremenoj književnosti.

Isnada nekako da imate premalo slobodnog vremena. Pretpostavimo li da je tako, zanitao bih Vaš kao koristite to slobodno vrijeme? Posvećujem ga muzici. Kako?

TRINAEST MLADIH

U Vrpolju, udaljenom svega nekih desetak kilometara od Šibenika, djeluje jedna od najboljih omladinskih organizacija. To sudimo po tome što oni zaista razvijaju mnogostruku aktivnost. Ovog puta zadržat ćemo se na njihovoj folklornoj grupi.

Davno je prošla 1959. godina, kada je u ovo mjesto iz Vrbnička kod Knin za upravitelja Osnovne škole došao Ivo Tomasić. Njegovim dolaskom osjetio se velikim napredak u radu vrpolske omladine. Već prve godine zabilježeni su prvi uspjesi, a od 1960. godine omladinska se or-

Kakav su samo program pripremili svojim majkama. Bila je to priredba posebnih kvaliteta, kakva se često ne može vidjeti ni u gradu.

I mi smo bili zainteresirani za rad toga KUD-a i njegovih sekcija, pa smo ih nedavno posjetili. Svoj dolazak nismo najavili, ali smo ih, i pored toga, našli kako marljivo rade i vježbaju za svoj sljedeći nastup. Izraz lica bio im je vedar, nasimjan, a nekima su i grašci znojna klizila niz rumeno lice. Svi su bili kao jedan: veseli i radosni što im posao »ide za rukom«.

organizacija stalno nalazi na ljestvici najboljih na području općine Šibenik. Sljedeće godine osnovano je kulturno-umjetničko društvo. U njemu djeluje više sekcija, od kojih je najzapaženija folklorna. Vrpolsko KUD gostovalo je u mnogim okolnim mjestima, pa i u Šibenikom Narodnom kazalištu. Nastupi članova toga KUD-a izazvali su veliku pažnju i interesovanje, a folklorna sekcija, poslije svojih nastupa, bila je posebno pozdravljena aplauzom prisutnih. Posebnu draž daje narodna nošnja u kojoj omladinci izvode svoje programe.

Danase je u folklornoj sekciji učlanjeno oko tridesetak omladinki. Podijeljeni su u dvije grupe. Jednu sačinjavaju stariji a drugu mladi omladinci. Kad je potrebno, vidimo ih skupa.

Eto, npr. vidjeli smo ih u punom sastavu na Dan žena.

Z. Petković

Ante Dželalija, sekretar Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenik

Kad mladi govori o mladima

na također će započeti rad, prvenstveno na uređenju sportskih igrališta i prilaznih puteva.

Prema planu, predviđamo upućivanje jedne brigade u Zagreb, koja bi učestvovala na radovima oko nasipa rijeke Save, a drugu na izgradnju Jadranske magistrale.

Omladina je spremna da nastavi radove na izgradnji puta Jadrija — Martinska, kao i na uređenju okoliša pred stanicom Ferijalnog saveza, samo ako nam se osiguraju uvjeti — prijevoz, plan, itd.

Naillazite li na raskorake među radničkom i intelektualnom omladinom?

— U posljednje vrijeme to pitanje zauzima veći prostor ispisanih stranica referata. Takva pojava uglavnom se javlja kod mladih radnika koji teže da se putem raznih škola prekvalificiraju iz struke u administraciju. Čini mi se da podvojenost intelektualnog i fizičkog rada leži u neusklađenosti u nagrađivanju prema radu. Jer još uvijek treba postaviti — da nema više vrijednih i manje vrijednih zanimanja, već bolje ili lošije izvedenih

poslova. Na žalost, i kod nekih nastavnika može se čuti: »Idi na zanat, kad nisi za školu«. »Meni se čini da bi takve, prije nego ih uvjerimo da krivo govore, trebalo upitati: da li su oni uopće pedagozi?«

Nalazimo se u periodu priprema za izbore. Da li se predviđa veća zastupljenost mladih kandidata?

— Političkim raspravama mladih ljudi za predstojeće izbore nisam u potpunosti zadovoljan. Omladina se nije dovoljno aktivirala na skupovima na kojima se raspravljalo o kandidatima. Kandidiranje mladih u predstavnička tijela mislim da su malobrojna. Usprkos tome, duboko sam uvjeren da će predstojeća aktivnost pokazati da je omladina naše komunne uvijek spremna kad se radi o ovakvim i sličnim pitanjima.

Vaše mišljenje o kulturno-zabavnom životu mladih u našem gradu?

— Ruku na srce, pa iskreno da kažem, omladina našeg grada nema mogućnosti za kulturnu razonodu i suvremeno izljudavanje. Niz godina postavlja se pitanje izgradnje omladin-

skog doma, iako izgradnja omladinskog doma ne bi riješila probleme razonode omladine, ali bi taj kutak omogućio okupljanje omladinskih snaga. Tu bi se vršila odgojna uloga, usmjeravanje na izbor i metod prilaznja masovnoj razonodi.

Vi ste delegat za konferenciju Saveza omladine Jugoslavije u Beogradu i Prve kotarske konferencije SK u Splitu. Da li namjeravate učestvovati u diskusiji?

— Ukoliko uzmem učešća u diskusiji, u prvom redu govorit ću o ulozi nastavnika u odgoju mladog čovjeka, te formiranju njegove radne i stručne ličnosti. Pri tom bih želio naglasiti odgovornost nastavnika, organizacije Saveza omladine i ostalih društvenih snaga u suvremenoj nastavi. Isto tako smatram da bi bilo potrebno da kažem nešto i o tome kakav je odnos mladima prema problemima naše stvarnosti, odnosno kako se ti mladi ljudi postavljaju unutar organizacije Saveza komunista.

— kb —

Na nedavno održanoj godišnjoj konferenciji Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenika, Ante Dželalija ponovo je izabran za sekretara. S obzirom da je omladina šibenske općine na tom skupu zacrtala u svoj daljnji program rada vrlo interesantne i konkretne akcije, posjetili smo drugu Antu Dželaliju i postavili mu nekoliko pitanja.

Recite nam Vaše mišljenje u vezi plana ovogodišnjih radnih akcija?

— Iskustva sa radnih akcija sa prošle godine govore da će ova godina biti još plodonosnija. Naime, u prošloj godini omladina naše komunne dala je više od 75.000 radnih sati. Tu su prednjačile omladinske organizacije iz Vodića i Škola za medicinske sestre u Šibeniku. Ovih dana nastavit ćemo na izgradnji sportskog centra u Crnici. Tu će učestvovati 3.500 omladinaca, uglavnom iz škola drugog stupnja. Seoska omladi-

Rogozničko jezero

LEGENDA I STVARNOST

Oštar sivi kamen na krševitom dijelu poluotoka Koprišće, nasuprot Rogoznici, primorat će vas da se oprezno uspinjete strminom, u nastojanju da se približite visokim liticama »Zmajeva jezera«.

I kad vam to konačno pode za rukom, pogled će vam pasti na more koje se pruža u daljini, i koje vam je isto tako za ledima. Između mora, zarobljena liticama, prostire se pod vama mirna površina tamno-zele- ne boje.

To je čudesno »Zmajev jezero«, kao da je i samo okamenjeno, zaleđeno, nepomično... Izaziva tjeskobu po natmurenem vremenu, ali zablista i zatreperi bojama čim se pojavi sunce...

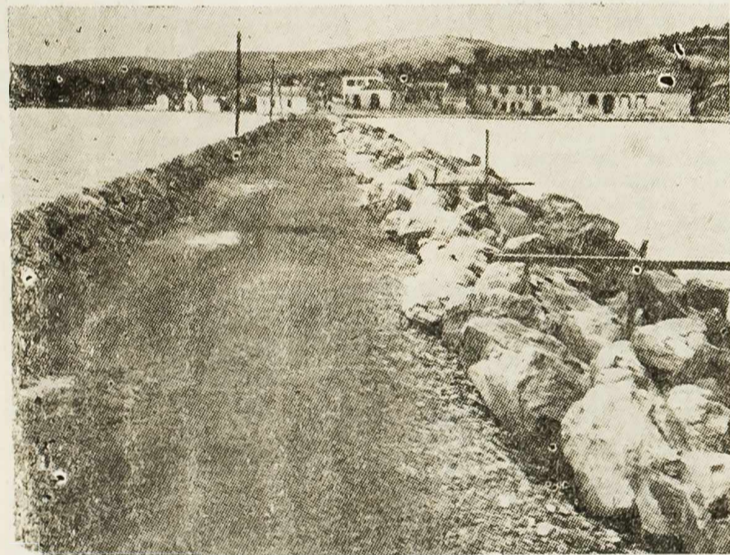
Otkuda ono ovdje i kako je nastalo? Iako ono što čujemo o njegovoj legendi danas zvuči sasvim naivno, ipak se legenda održala do danas.

Jednom je u davnini — kaže ta legenda — citava ova padina bila plodna ravnica. Na mekanoj zemlji talasalo se žito, pod laganim vjetrom što ga je donosilo more. Dva brata obradivala su tu zemlju godinama. No, jedan je od njih oslijepio, pa je drugom ostavio da podijeli ljetinu. Tražio je da bude pravedan. »Ne učiniš li tako, rekao je slijepi brat, neka se pod tobom zemlja radovi i neka na tom mjestu nastane jezero...«

Zdravi brat bio je napravedan. Snašlo ga je prokletstvo i osveta drugog brata. Zemlja je zatutnjila, suknuo je plamen iz koje je izišao zmaj koji je progutao brata i zemlju. Kad je u pukotinu ušla voda i stvorilo se jezero, zmaj se nastanuo u njemu. Svake godine uzimao je kao žrtvu jednu djevojku i jednu ovcu...

Legenda po svemu — legenda. Pukotina je stvarno nastala erupcijom vulkana. Kasnije se ona ispunila vodom i nastalo je jezero. U sastavu vode i dna

Naš reporter na licu mjesta

To nam je rekao već u prvom susretu Turističkog društva Ivo Mijalić, napominjući da Rogoznica nema nikakvih drugih izgleda za svestraniji razvitak.

Zašto je to tako? Što je prouzročilo da se Rogoznica (kao ovdje kažu, »ni na čijem terenu«) našla na repu razvitka naših priobalnih mjesta? Zašto je, na primjer, rogoznička obala ostala puna dubokih jama i oštrih kamenja? Zašto se nasip preko prevlake duge 350 metara, koja dijeli otok od kopna, još nije popravio? Da li će ove godine uopće biti dovršen?

Pitanja se mogu postavljati i na drugim područjima života ovog mjesta.

Rogoznica danas broji nešto oko 700 stanovnika. Svega ih je sposobno za rad. Ostalo su starosposobna za rad. Ostalo su stari, žene i djeca. Migracija je iz Rogoznice veoma snažna i konstantna. Mladi ljudi sele u gradove, traže nova zanimanja, plove po svim morima. Sve više i više. Ima mnogo neobrađene zemlje. Ostalo je nešto vinograda, smokava, nešto badema i višanja. Nekada veoma razvijeno maslinarstvo, danas stagnira. Rogozničani, istina, nikada nisu bili izraziti poljoprivrednici. Najviše su se bavili pomor-

na 30 metara dubine nalaze se znatne količine sumpora. Voda je slana i njena temperatura je gotovo uvijek viša za 7 do 8 stupnjeva nego temperatura mora. Dno jezera još se nije u potpunosti smirilo. Voda zna »zaključati«, zamutiti se i izbaciti ribu na površinu. Ljudi se

sjećaju da se tako dogodilo 1942. godine. Legenda i za to ima objašnjenje. Ona kaže da se tada u jezeru pomakne zmaj...

Danas su posjetio ovdje još rijetki. Ali je u sezoni jezero puno kupača, koji uživaju u njegovoj toploj vodi. Zato ku-

je. Legenda se tada prepričava oanje ovdje i počinje najranije u nizu varijanti.

Pored jezera, rekli su mi neki mještani, trebalo bi podignuti nekakav objekt i urediti prilaz. Ne počiva sve samo na legendi... J. Č.

ZA ROGOZNICU TURIZAM JEDINI IZLAZ

bi mogao biti završen za nešto više od mjesec dana. To bi »širokom otvorilo vrata« Rogoznici.

Projekt za rješavanje regulacije obale bio je izrađen još prije 4 Ako se sredstva pribave, nasip godine sa proračunom od 26 milijuna dinara. Kako novaca nema ni do danas, obala će u takvom stanju »mirovati« još duže. Sa nje će se ljeti podizati »saharska« prašina (termin pozajmljen iz Rogoznice), a zimi će biti puna lokava i vode.

Zašto mještani nisu učinili nešto sami? Radili su, kažu oni, i trudili se koliko su mogli: zatrpavali, nasipali, ali je sve to bio sifozov posao. I velik promet vozila neprestano je u propaštavao obalu. Ipak, jedno je čudno: gradila se Magistrala. U Rogoznici je bila jedna od baza poduzeća »Asfalt«, ali je asfaltiran samo prilazni put.

Obala je ostala. Valjda zbog plana regulacije... I naravno — zbog novaca.

I još nešto: ovdje zamjeraju zadruzi što nije u nekim poslovima dala značajnijeg udjela (poput one primoštenske, vodičke ili pirovačke).

Spomenuli smo da mlade generacije napuštaju Rogoznicu. U mjestu postoji Tvornica za preradu ribe kao pogon poduzeća »Jadrane« iz Splita. Ona zapošljava 110 radnika, ali samo 13 muškaraca. Više od 50% žena je iz okolnih sela i zaselaka.

VODA, VODA...

U današnjim uvjetima života naših primorskih pa i drugih mjesta može se kazati da njihov napredak dolazi — sa vodom! Plan izgradnje vodovoda postoji, naravno, i za Rogoznicu. Prva etapa toga vodovoda zavr-

šena je do Primoštena. U Rogoznici su tražili da se radovi iz vode paralelno. No, to su prevelike investicije. Tražili su da se bar trasira, iskolči vodovodna trasa, koju bi onda oni sami kopali svojim učešćem i tako stvarali bazu za dobijanje sredstava. Prošlo je i od toga godinu i po dana i stvar je zamrla, a Rogoznica ni u 1965. godini neće dobiti vodu.

Rogoznica je dobila ponudu jedne francuske turističke agencije za izgradnju velikog objekta hotelskog tipa »super A-kategorije« sa 200 ležaja. Očekuju se francuski predstavnici i predstavnici beogradskog poduzeća »Proleter« koje bi preuzelo radove. Da li će doći do realizacije tog plana — kad se ustanovi da nema tekuće vode?

Jedina do sada značajna investicija u Rogoznici poslije rata jeste dalekovod električne struje. Električno osvjjetljenje uvedeno je 1963. godine, za Dan ustanka naroda Hrvatske. Još uvijek se vrši otplata kredita za lokalnu mrežu. Zato su, između ostalog, u Rogoznici neki artikli skuplji za 5 posto nego drugdje.

No, u nekim selima 2—3 kilometra od Rogoznice ni danas nema svjetla. A ima i onih daljih raštrkanih sela. Nije lako to sa strujom...

ZDRAVSTVENA STANICA I SKOLA...

Svega 20 m² zapremnine imaju prostorije u kojima je smještena Zdravstvena stanica. Ona je slabo opremljena i nema ni osnovnih uvjeta potrebnih za rad. Nalazi se u trošnoj školskoj zgradi koja prokišnjava i čiji se krov može svakog dana srušiti...

U Primoštenu, na primjer, mještani će dati radnih sati u vrijednosti od 20 milijuna dinara za podizanje zdravstvenog stacionara. U Sapinu Docu postoji lijepo uređena ambulanta, iako nema električne struje:

— Zašto nešto nije moguće učiniti i u Rogoznici? — upitali smo ovdajšnjeg liječnika. Opet smo čuli sličan razgovor: »Nema tko da radi, nema mladih ljudi. Sva je sreća u tome, rekao nam je dalje doktor, što je zdravstveno stanje mještana izvrsno. Ovdje uopće nema bolesti. Mnoge su iskorijenjene, nestale. Smrtnost dojenčadi je veoma minimalna.«

Zdravi ljudi u zdravom podneblju! Osnovu školu u Rogoznici pohađa oko 200 učenika. Škola sa lijepom fasadom, ali iznutra veoma trošna. U njoj su stanovali sve vojske koje su se ovdje izmijenile posljednjih 50 godina!

Iznadajući je i to da svega desetak učenika pohađa srednje škole u Šibeniku. Koji je

tome uzrok? Saobraćajne prilike i visoke cijene prijevoza tih učenika — više od 8.000 dinara mjesečno.

TKO SE BRINE O SUMI?...

Gotovo dvije trećine otoka pokriveno je borovom šumom. Ona ima golem učinak na lokalne klimatske prilike i dragocjen je element turizma i rekreacije. Danas je ona prepuštena gusjenicama, koje je nemilosredno uništavaju. Borova prelca se nije skidalo već 4 do 5 godina. Godišnje propada oko 1.000 borova...

Danas se »ne zna« čija je to šuma. Prije je o njoj vodila brigu šibenska »Šumarija« ali je ona napustila tu kontrolu kada je općina Primošten prestala uplaćivati određeni postotak za njeno održavanje. Tako je ostalo do danas. Borovi su većinom visoki i gusjenice se ne mogu skidati motkama. Trebalo bi zaprašivati — da se spasi ta lijepa šuma...

U TURIZMU VELIKE NADE

Rogoznica je već mnogo godina poznata u zemlji i izvan nje kao mjesto izvanredno za odmor i ljetovanje. Poznata je po ljudima, po klimi i okolnim ljepotama. I danas, i pored niza stvari koji nedostaju, Rogoznica je svake sezone »rasprodana«. Osobito je to bio slučaj lanijske godine. Pored toga što je radinost raspolagala sa 300 ležaja, željezničko naselje sa 90 i ostala odmarališta sa još 60, u prošloj sezoni morali su biti otkazani neki aranžmani. Upravo je u toku izgradnja 9 novih paviljona kraj željezničkog naselja u predjelu uvale »Gornji Muli«, koji će raspolagati sa još 7 ležaja. No, i to su još uvijek premali kapaciteti za Rogoznicu. Osobito se to očjeća u ugostiteljstvu. U mjestu postoje svega dvije gostionice s kapacitetom od samo 30 obroka. To predstavlja smetnju u povećanju turističkog prometa. Potreba za restoranom ovdje je velika. Rogozničani ne žele da se ponovi iz prijašnjih godina u pogledu snabdijevanja, osobito što se tiče kruha kojeg su prodavali u prostoriji veličine 4 kvadratna metra, a dovozili sasvim redovito — iz Trogira. Gužve su bile neminovne i ostavljale su veoma loš dojam... Nedostaje još jedna »sitnica«, jedna obična »sitnica«, jedna brijanja! Da li sve to odvrća goste iz Rogoznice? Ne bi se moglo kazati, jer kako onda neki od njih dolaze ovamo već 10 godina! Saznao sam za neke strane turiste koji dolaze po 2 puta godišnje — već 8 godina! A oni sobom »povlače« nove goste. Mnogo njih.

Ne trčim za strancima već sam vodič

Malog Branka Perkova zatekli smo u restoranu kampa »Ivo Lola Ribar« kako, s jednom rukom u gipsu, prodaje razglednice Primoštena, dijeli prospekte i vodi evidenciju o izdanim pićima. Restoran je bio pun gostiju i izletnika koji su došli da proslave Osmi mart. Mali Branko bio je veoma zaposlen.

— Branko, kako si postao turistički radnik — upitao sam ga.

— Bilo mi je tada deset godina, kaže on svojim zvonicim, tankim glasom. Pohađao sam šesti razred osnovne škole. Budući da sam dobro poznao dva jezika, namjestio sam se u auto-kampu u kanalu, kao vodič-turista. Nakon jedne sezone prešao sam u hotel »Jadrane«.

Sjetio sam se ovom prilikom da mi je još tada govorio u kanalu: »Napišite da ovdje ne trčim za strancima, već da sam vodič...«

Danas mali Branko ima 16 godina, završio je ugostiteljsku školu i ima za sobom već poduži turistički staž. Radio je u recepciji Turističkog društva u Primoštenu, pa u esperantističkom kampu. Govori francuski, njemački i engleski, a uči talijanski i esperanto. Trebao bi i ove sezone raditi kao recepcionar u recepciji kampa, ali za to mu daju samo »naučničku nagradu« od 5.000 dinara i hranu. A svi poslovi recepcije često padaju samo na njega. Vodičku službu obavljao je sam: vodio turiste u Šibenik, na slapove Krke, u Trogir i kojekuda.

— »Imao sam ponude iz Dubrovnika, kaže Branko, ne bez prizvuka razočaranja, ali sam mislio da će mi ovdje biti bolje. Smatram da mi pripada nagrada kao i drugim turističkim radnicima.«

U Brankovoj obitelji zaposlen je samo otac, koji radi na Jadranskoj magistrali. Ima još dvije sestre i brata. Svi su mlađi od njega. Idu u školu. Majka mu je domaćica.

Branko je veoma marljiv. Uvijek je ostavljao dobar utisak na domaće i strane turiste. Dopisuje se s mnogima od njih, kako u zemlji, tako i u inozemstvu. Pisma mu stižu redovito iz Francuske, Njemačke, Čehoslovačke, Mađarske, Poljske... Svake godine sve više. J. Č.

Statuti su usvojeni

Na početku nove etape

Komisija za razmatranje statuta radnih organizacija iz oblasti privrede u razdoblju od 8. VI do 14. X 1964. godine razmotrila je 22 statuta radnih organizacija.

Konačno, 11. veljače ove godine Komisija je razmatrala još 9 statuta. Tako je odobren ukupno 31 statut po kojima će ovdje poslovati radne organizacije. Ako se oni zaista budu provodili onako kako je zamišljeno, doprinijet će daljnjem usavršavanju sistema samoupravljanja.

Bilo je, međutim, u razmatranim statutima nekoliko ključnih pitanja koja nisu bila riješena na zadovoljavajući način i u skladu s nekim načelima privređivanja radne organizacije ili pitanja radnih odnosa.

Tako npr. statut poduzeća »Stampex«, koji je odobren bez primjedbe, sadrži jednu odredbu koja nije u skladu sa Zakonom. Ona se odnosi na izbor v. d. direktora poduzeća. U statutu je rečeno da v. d. direktora, bira upravni odbor. Tu odredbu potrebno je bilo staviti u nadležnost radničkog savjeta. Radi se o jednoj omašici koja se vjerojatno »provukla« i samoj komisiji, ali je zbog nje baš ovih dana u praksi poduzeće »Stampex« došlo u priliku da radi protuprospisno. Tek na ponovnu intervenciju i to je ispravljeno. U nizu statuta neka pitanja nisu riješena na zadovoljavajući način. Izlaza da su sastavljačima statuta najviše brige zadavale raspodjela dohotka i raspodjela osobnih dohodaka. Deset radnih organizacija riješilo je to pitanje tako da su u statutima predviđale raspodjele na nivou radne zajednice, ali ne i na nivou radnih jedinica, što je trebalo učiniti, jer je to jedan od bitnih elemenata kojim se ogleda samostalnost radne jedinice, tj. tu dolazi do izražaja njena samostalna raspodjela ostvarenog dohotka na fondove i osobne dohotke.

Nekoliko radnih organizacija (njih 4) riješilo je to pitanje na djelomičan način, time što je raspodjelu dohotka predviđalo na nivou radne zajednice a raspodjelu osobnih dohodaka na nivou radne jedinice.

U 8 radnih organizacija nije u statutima predviđeno osnivanje komisije radničkog savjeta za unutrašnji nadzor. Toj komisiji trebalo bi staviti u zadatak da prati izvršenje odluka radničkog savjeta, da vrši nadzor u pogledu korištenja, raspodjele i raspolaganja društvenim sredstvima, da prati kretanje materijalnog i financijskog poslovanja.

Pet statuta još uvijek ima odredbu po kojoj je za izbor direktora i drugog rukovodioca pored stručne spreme i radnog staža potrebno još nekoliko godina rada na rukovodećim radnim mjestima. Ova »garancija« često predstavlja i smetnju mladim, a zaista kvalificiranim snagama. Jedan statut, međutim, nije uopće predvidio niti opće uvjete za popunjavanje rukovodećih radnih mjesta (stručna sprema, staž).

Nisu izostala ni ponavljanja odredaba koje se već nalaze u zakonima i drugim propisima. Te odredbe (osobito iz radnih odnosa) ponovnim isticanjem u statutu ništa ne dobijaju na snazi. Zašto, dakle, unositi u statute i propise o trajanju radnog vremena, noćnog rada, godišnjeg odmora, itd. To naliči na prepisivanje ranijih pravilnika o radnim odnosima koji su opet u svome znatnom dijelu predstavljali prepisani Zakon o radnim odnosima. Zapaženo je za pojedine radne organizacije, naročito u poljoprivredi (poljoprivredne zadruge) da su donijele takve statute koji ne odgovaraju njihovim potrebama. To se osobito odnosi na formiranje nekih kolegijalnih tijela koja nikada neće doći do izražaja u stvarnim potrebama tih organizacija.

Valja istaći i to da je rad na izradu statuta postao prilično usporen. Do danas je od 80 radnih organizacija iz oblasti privrede donijelo prednacrt statuta 22 radne organizacije, dok ostale rade na izradi statuta, ali ih još nisu podnijele Komisiji.

Šta se predviđa do 1970. godine?

Izgradnja stambenih i poslovnih objekata

Iako konačni plan 7-godišnje izgradnje stambenih i poslovnih objekata na području Šibenika nije donesen, među nadležnim organima vode se rasprave i ispitivanja studijskog karaktera. Posebno se vode rasprave o tome kojim predjelima dati prioritet, gdje podizati stambene a gdje poslovne objekte. U narodnom sedmogodišnjem razdoblju posebna briga vodit će se o odabiranju lokacija za novoizgrađene objekte. Po svoj prilici prioritet će se dati predjelima Vanjski, Obala, Draga i Buale. Da li će u tim rejonima biti isključivo podignuti stambeni, odnosno stambeno-poslovni objekti, o tome će se donijeti odluka, Vanjski, Draga i Obala vjerojatno će postati stambeno-

poslovni rejoni, a u predjelu Buale podizat će se objekti namijenjeni za tržište. U tome gradskom predjelu već se gradi šest takvih zgrada, a u narednim godinama pristupit će se proširenju stambenog prostora.

Prema jednom prijedlogu, financijska sredstva trebala bi da se osiguraju dijelom iz Fonda za stambenu izgradnju a dijelom iz sredstava radnih organizacija i drugih zainteresiranih faktora u komuni. Dava-nje prioriteta lokacije u ovoj dijelatnosti pozitivno će odraziti na financijski efekt. Naročito će se voditi računa o ravnomjernijoj raspodjeli troškova za gradnju komunalija. Troškove

bi trebalo raspodijeliti u cjelini, na sve objekte, a ne posebno za svaki izgrađeni objekt, kako je to dosad bivalo. U takvoj politici financiranja i raspodjele troškova novoizgrađeni će objekti biti daleko jeftiniji i pristupačniji za potrebe domaćeg tržišta.

Što se tiče individualne stambene izgradnje, koja je zadnjih godina sve intenzivnija na području Šibenika, lociranje takvih zdanja određeno je u predjelu Crnica, između Tvornice elektroda i ferolegura i dionice Jadranske turističke ceste. Na tom prostoru već je izvršena regulacija i gradnja objekata u punom je zamahu.

Nemar ili neinformiranost

U »Sibenskom listu« od 3. III 1965. pod naslovom »Nemar ili...?« štampan je članak autora S. N. i M. I. kojim se, nedvosmisleno, krivnja za gubitak ispitnog roka prebacuje na neimeñovanog profesora engleskog jezika koji je navodno zagubio seminarske radnje i time »zakočio« stvari.

Budući da se taj tendenciozni napis odnosi na mene, želio bih objasniti cijelu stvar. Tvrdnja autora napisa utoliko je tačna što seminarske radnje ni do danas nisu pronađene, međutim moja izjava da ću potražiti seminarske radnje kad se budem selio slobodno je i proizvodno protumačena, jer ona ne nameće i zaključak da su seminarske radnje sigurno morale biti kod mene. Studenti su mi predavali seminarske radnje koje bih pregledao, a zatim odlagao u tajništvu, jer katedra za engleski jezik nije imala

svoj kabinet, a baš u to vrijeme administracija je bila u fazi sređivanja, pa nije ni čudo da se ne može momentano odrediti gdje su one dospjele u arhivskom rasporedu. Istina je da sam zainteresiranim studentima rekao da ću potražiti zagubljene seminarske radnje kod kuće za svaku eventualnost, a posebno radi toga što sam neke seminarske radnje imao kod sebe. Međutim, prilikom pregleda utvrdio sam da su to seminarske radnje prve godine, a ne druge godine — koje su u pitanju. Pokazujući i dalje svoju dobru volju i pripravnost, uzgred sam studentima obećao da ću temeljito pregledati stan kad se budem selio. Ali kako sam bio obaviješten da se rok useljenja odlaže, ja sam ponovo pretražio stan, no bez rezultata i o tome sam obavijestio i Akademiju.

Lovro Županović — doktor muzičkih nauka

U petak, 26. veljače o. g. promovirao je na Univerzitetu u Ljubljani na stepen doktora muzikoloških nauka naš sugrađanin, kompozitor i muzički pisac Lovro Županović. On je uspješno obranio svoju disertaciju pod naslovom »Rezultati i značajke stvaralaštva Vatroslava Lisinskoga«.

Lovro Županović je rođen u Šibeniku 21. VII 1925. godine. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu slavistikom i romanistikom 1950. godine, a historiju muzike na Muzičkoj akademiji 1953. godine. Bio je

srednjoškolski nastavnik, a od 1961. godine profesor je Pedagoške akademije u Zagrebu.

U svojim kompozicijama »često i uspješno nastoji da ostvari raspoloženja srodna onima iz hrvatskog i jugoslavenskoga muzičkog folklor« (J. Andreis).

Kao kompozitor dobio je nekoliko nagrada u zemlji i inozemstvu.

Našem sugrađaninu Lovri Županoviću želimo mnogo uspjeha u njegovu daljnjem radu. —1—

Katja putuje u Zadar

Katja je dak. Sa svojih sedamnaest godina ona je dospjela i među vrhunske sportaše. Kao član DTO »Partizan« iz Zadra, ona je prošle godine zauzela na prvenstvu države četvrto mjesto u partizanskom višeboju. Kod vježbe na razboju bila je najbolja u zemlji.

Prije nekoliko mjeseci Katja je preselila u Šibenik. U ovome gradu ona nije imala gdje vježbati, jer šibenski »Partizan« ne radi već godinama. Zbog toga joj Zadranima jednom tjedno plaćaju put i dnevnice, kako bi njihova Katja ostala u formi. Za šibensku fizičku kulturu taj primjer nije baš kompliment.

U Šibeniku je, inače, prije dvadeset godina osnovan Prvi zemaljski fiskulturni odbor. Zbog toga će se u Šibeniku uskoro održati centralni dio proslave u povodu dvadesete godišnjice fizičke kulture u Hrvatskoj. U međuvremenu, da bi na ovoj proslavi mogla nastupiti, Katja svakog tjedna putuje u Zadar.

Neće biti naodmet da uzgred navedem i dva citata. Prvi je iz Izvještaja o stanju fizičke kulture na našoj općini za 1963/4. godinu sa svim greškama (doslovni citat): »Obzirom da se na svim objektima sprovodi bilo kakva aktivnost, bilo da je koriste organizacije za fizičku kulturu ili škole mi danas raspoložemo sa 58.676 kvadratnih metara. Kad bi ovu površinu podijelili na pojednog stanovnika naše komune onda bi svaki stanovnik imao na raspolaganju svega 0,72 kvadratna metra, što je nedovoljno da bi mogao provoditi bilo kakvu aktivnost.«

Drugi je citat iz Sedmogodišnjeg plana razvitka fizičke kulture na našoj komuni (također doslovno prenesen):

»Danas na području naše komune koristi se površina od 47.209 kvadratnih metara za potrebe fizičkog odgoja ili svaki stanovnik naše komune ima na raspolaganju 1,1 kvadratni metar površine gdje može da provodi aktivan fizički odgoj.«

OČIMA PEDAGOGA

Prilog diskusiji o odgoju omladine

LAŽNA AFIRMACIJA

Tako to uvijek biva. Najprije počne s amaterskim entuzijazmom, sa žarkom željom da se igra, pjeva, svira, da se uživa u svom igranju, sviranju, pjevanju. A zatim, čim se jednom pruži prilika i stekne tobožnja afirmacija, ambicije rastu, a radni etekat na osnovnom radnom mjestu, jasno, iz dana u dan sve više slabi. A ako k tome i novac stupi u akciju, početni amaterski entuzijazam ide u zapećak. Na scenu stupaju i roditelji jer pored lažne afirmacije imena tu je i računica. Zamislite, dijete se školuje i zarađuje. Primamljivo, zar ne?! Da, ali dokle će to tako! Za uspjeh na bilo kojem polju danas treba uložiti maksimum truda, jer su zahtjevi visoki a konkurencija brojna. Dva posla obavljati u isto vrijeme za koja treba i truda i vremena, jasno ukoliko se želi uspjeh, nije niti lako niti jednostavno. Mogu to uistinu samo rijetki pojedinci. No, zasljepljeni roditelji vide u tome čak i produktivnost. Naime, vrlo se brzo »hvataju na lijepak« da će ukoliko podrže i pomognu posao koji njihova djeca sa ljubavlju rade stimulirati ih za onaj drugi »odvratni posao« (u našem slučaju taj drugi posao je učenje — dakle školska obaveza). I tako djeca s »blagoslovom« roditelja postaju nogometne zvijezde, »beatlesi« itd. Ugovor se sa zadovoljstvom potpisuje. »Mana s neba« je pala. Jer, zamislite, njihovo dijete koje bi ranije i samo platilo da mu se dozvolji »šutnuti« lopto na nogometnom stadionu, ili pak zapjevati pred razdraganom masom, sada čak za to dobiva novac. Oni trezveniji umiruju savjesti činjenicom: Bolje da se i na ovaj način izživljava nego da ga odvuče društvo stranputicom. Lijepog li umirenja — nogomet kao sredstvo odgoja ili pak noćni lokali, dnevno spavanje, a noćno bdijenje! »Omogućite nam da osiguramo izvjesna sredstva za studij« samo je lijepa fraza koja zvuči milo i dopadljivo. Evo, npr. načina na koji se može sigurnije, poštenije, za sebe lično i za društvo korisnije, doći do novca za školovanje. Umjesto 8—10 godina treba studirati 5, završiti navrijeme i eto novaca za sve nas! Da, ali za to treba i te kako

»ugrijati stolicu«. No, dosta uvodnog objašnjavanja, precu sada na konkretnu situaciju. Kad se o ideji cianova stobenski omladinskih pjesnik orkestaru da sviraju i zapovijaju goste u javnim lokalima. Slučaj koji ne oti trebao registrirati ni mu posvetiti bilo kakvu pažnju da se ne radi o pojavi koja traje već godinama i na temelju koje se stavise izvode krivi zaključci. Jos prije, čim mi se, godine ili dvije morao sam ugo objasnjavati kako se kao rukovodilac odgojno-obrazovne ustanove ne mogu složiti s tim da učenici »kao kapeta« sviraju u javnom lokalima, osim ljetnin mjeseci na otvorenom. Nisam nakon toga tome pridavao nikakvu važnost. Sada se, međutim, isti zahtjev ponovio, a u našem listu čak mi je i zamjereno što nisam dozvolio da maturanti 2 mjeseca prije završnog ispita sklope ugovor sa hotelom »Jadran« da im zabavljaju goste i na taj način »dobiju izvjesna sredstva za studij«. Slučaj je, kao što se vidi, prerašao u pojavu i zato mu je potrebno posvetiti pažnju i sa strane javnosti. Nije, jasno, dovoljno istaći samo to da je učenicima prvenstveno radno mjesto škola i knjiga, a maturantima pogotovo! To je samo jedan od razloga, čak i manje važan, jer uostalom riječ je o samo nekoliko učenika. Važnije je, svakako, kakav se primjer daje i šta se u stvari time pruža omladini Šibenika. Propagirati, a još manje preporučati, profesiju kavanskih svirača i pjevača, mislim, nije potrebno. S druge strane, ono što je najznačajnije, dužni smo u interesu pravilnog odgoja odvracati omladinu od javnih ugostiteljskih lokala. A logično, ako tamo sviraju i pjevaju omladinci učenici, onda bi u najmanju ruku bilo smiješno braniti omladini da idu tamo gdje ih zvuci »mušulinskih orkestar« mame. Međutim, ponavljam, omladini nije mjesto tamo iz više razloga. »Pa dobro«, kazat će mnogi, »pa gdje je onda mjesto omladini i šta uopće naša omladina ima danas? I na to pitanje, čini mi se, treba konačno jasno i otvoreno odgovoriti. No, o tome u idućem broju. Ivo Livaković, prof.

B. Mostine - Đevrske

U čast Dana žena ove je sedmice u Đevrskama održan sportski susret između osnovnih škola iz Bribirskih Mostina i Đevrsaka. Takmičenje je održano u malom rukometu za ženske i muške ekipe, stolnom tenisu i nogometu.

Rukometni susret ženskih ekipa završio je zasluženom pobjedom učenika iz B. Mostina, sa 3:0. Najbolje igralice bile su Pulić, Ponoš i golman domaćih, koji je spasio svoju ekipu od većeg poraza. I susret muškaraca završio je pobjedom go-

stiju s rezultatom 3:2. Na malom nogometu sastale su se kombinirane ekipe nastavnika i učenika istih škola. Utakmica je bila dosta živa i interesantna. I u ovom susretu pobjedu su odnijeli gosti pobijedivši s rezultatom 5:2. Najbolji igrač i strijelac bio je Kazimir Periša.

Mnogobrojni gledaoci, mještani i učenici, bili su zadovoljni prikazanim igrama. Revanš-susret odigrat će se iduće sedmice u Bribirskim Mostinama.

VEĆE VOKALNE LIRIKE

Poslije duže pauze u našem muzičkom životu, konačno smo čuli veoma uspješni vokalni koncert na kojem je nastupio Thomas Carey (bariton, USA) uz klavirsku pratnju Branka Sepčića.

Ta dva prvoklasna muzičara osvojila su nas od samog početka. Besprijekorno uigrani, akademski korektni i sa smislom da se vinu u sfere spontanog muziciranja, oni su nam pružili veće umjetničkog ugodaj.

Thomas Carey je pjevač koji ima snažan bariton lijepog kolora i koga odlikuje zagasiti, topli glas, koji je osobito u srednjim visinama zaobljen, čist i vrlo pjevan. Ono čime nas je fascinirao jeste lakoća kojom je izveo program, perfektna dikcija i smisao sam muzikalnu interpretaciju. S druge strane, klavirsku pratnju Branka Sepčića bila je na isto takvome umjetničkom nivou. Njegovo sviranje bilo je skladno, precizno i iscelirano, jednom riječi onako kakvo se može poželjeti, što je pridonijelo cjelovitome umjetničkom efektu. Zanimljiv i jasno koncipiran

Elementarni zanos umjetnika

program, u kojem su prevladavale kompozicije sjetnog karaktera, pokazao je ne samo glasovne mogućnosti Thomasa Careya već isto tako i njegov emotivni afinitet.

Odabrane kompozicije baladnog karaktera, od Johna Dowlanda, bile su za nas poseban čar večeri.

Dok ih je umjetnik pjevao, suzdržano i dirljivo, osjećali smo se poneseni zvucima u daleku prošlost, kad se ljubav, lišena potpunosti, kazivala pogledom, riječju, čežnjom, tugom, ili možda nadom. Jednakim majstorskim umijećem Thomas Carey je interpretirao i Schubertove pjesme koje su, mada ne toliko osebujne i sjetne kako pjesme Johna Dowlanda, zatreperile u nama svojim turbirnim raspoloženjem (Der Doppelgänger), uzdahom skršenosti i iznemoglosti (Das Wirthaus) ili proljetnim zanosom (Ganymed) i razuzdanom raspjevanošću (Musensohn). U pjesmama raskošnog zvuka, od Roberta Owena, došli su više do izražaja glasovni potencijal Thomasa Careya i snaga i vi-

sina njegova glasa, pa smo tako imali priliku da osjetimo zavidne glasovne mogućnosti toga umjetnika.

Od vokalnih kompozicija Hansa Pfitznera posebno bismo izdvojili 2 kompozicije, zapravo dvije umjetničke minijature koje su izvedene sa smislom za suptilno i prefinjeno pjevanje. Naročita draž večeri bili su Negro Spirituals (narodna duhovna muzika sjevernoameričkih crnaca), jer je u njima došao do potpunog izražaja umjetnikov elementarni zanos, raspjevanost, saživljenost sa temom, izvorna tehnika intonacije i glasovni timbar. Davši svoj interpretaciji više slobode i iskrenosti, Thomas Carey je uspio da nas baš u tim kompozicijama najviše ponese.

Potrebno je još istaknuti da je prije izvođenja svake kompozicije kazališna glumica Neva Belamari skladno recitala tekst pjesama na našem jeziku, što je kod publike stvaralo poetsku atmosferu, omogućavajući na taj način još snažnije doživljavanje muzike i riječi. Ivo Livaković

SRIJEDOM U SEDAM

Javna tribina Radničkog sveučilišta

Srijeda, 10. III — MEĐUNACIONALNI ODNOSI. Predavač: prof. Milan Miladinović, vanjski suradnik Instituta za radnički pokret Beograd.

Srijeda, 17. III — OSNOVNE KARAKTERISTIKE DRUSTVENOG PLANA I BUDŽETA OPCINE SIBENIK ZA 1965. GODINU. Predavač: Jakov Grubišić, predsjednik Skupštine općine Sibenik. Dvorana DIT-a. Početak u 19 sati.

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera francuskog filma — SLAVNE LJUBAVI — (do 14. III)

»20. APRILA«: premijera američkog filma — PAKLENA FREGATA — (do 14. III)

»SIBENIK«: premijera meksičkog filma — PJESMA ZA KARABIN — (do 14. III)

MATIČNI URED

ROĐENI

Gordana, Marka i Marije Goreta; Violeta, Vlade i Aleksandre Stojev; Jasminka, Gorka i Kate Skočić; Jelena, Miljenka i Vanje Trutin; Duška, Kreše i Ike Antić; Linda, Berislava i Zorke Slavica; Goran, Zivka i Biserke Ležaić; Neven, Srećka i Marice Kukin i Sem, Ante i Anke Zurić.

VJENCANI

Vukšić Mate, radnik — Bilić Marija, radnik; Jurković Josip, brodograditelj — Mijat Karmela, trg. pomoćnik; Pamuković Mate, mesar — Vukašin Anka, med. sestra; Skorić Sava, radnik — Ban Frana, radnik; Belamarić Stipe, brod. tehničar — Ninić Marija, dak; Maravić Zarko, podoficir JRM — Rajčić Ana, učiteljica; Radovčić Emilio, konobar — Radovčić Marija, domaćica; Čaleta Krste, šofer — Pavić Anđelka, domaćica i Skugor Niko, radnik — Vukorepa Kata, domaćica.

UMRLI

Zuban Matija rođena Štampalija, stara 81 godinu; Iljadica-Rapo pok. Pere, star 65 godina; Bilić Dušan Petrov, 16 dana; Mrša Fabijan pok. Nike, star 54 godine; Protega Ivan pok. Ive, star 72 godine i Rakić Jure pok. Ivana, star 56 godina.

OGLAS

INŽENJER I PROFESORICA daju satove iz matematike, fizike, kemije, engleskog, latinskog i povijesti. Adresa: inž. Vuković Ante, Ispod vilidice b. b.

JAVNA ZAHVALA

U povodu smrti našeg dragog i nezaboravnog

BRUNA MERLAK

ovim putem još jednom zahvaljujemo svima koji su nam priskočili u pomoć i došli nam na bilo koji način u susret.

Zahvaljujemo također rođacima, prijateljima i znancima, kao i kolektivima i pojedincima na položenim vijencima.

Ujedno najtoplije zahvaljujemo svima onima koji su dragog pokojnika ispratili na posljednji put, kao i na izražena saučesća pismeno ili usmeno.

Ožalošćeni

sin i sestre Merlak

ZAHVALA

Zahvaljujemo se učenicima IV-b i I-f razreda Gimnazije u Sibeniku na njihovoj pažnji i saučesću povodom smrti

IVE ILJADICE pok. PETRA

Posebno se zahvaljujemo razrednici prof. Milici Smolčić na iskazanom saučesću.

Također se zahvaljujemo kolektivu poduzeća za cestu »Sibenik« u Sibeniku na ukazanom saučesću, svoj rodbini, prijateljima i znancima.

Ožalošćena obitelj: supruga, sinovi, kćeri i ostala rodbina

Zbog čega su nezadovoljni predstavnici »Exportdrva«?

„Šibenik“ - „Istra“ 1:0 (0:0)

Stadion »Rade Končara«. Vrijeme i teren pogodni za igru. Gledalaca oko 1000. Sudac Radić iz Solina. Strijelac: Orošnjak u 71. minuti.

Sibenik: Sirković, Grgić, Friganović, Zepina, Miljević, Stojić, Marov, Orošnjak, Stanišić, Reljić, Perasović.

Istra: Radošević, Stemberger, Rosignoli, Cikada, Giljanović, Utornik, Maras, Čuk, Štamfelj, Miletić, Premate.

Domaća ekipa je u nedjelju u susretu s »Istrom« ponovila slabu igru iz Kakanja. Samo zahvaljujući spretnom strijelcu Orošnjaku oba boda ostala su kod kuće, mada je moglo biti i obratno. Gosti iz Pule, naime, igrali su bolje i opasnije, što naročito vrijedi za prvo poluvrijeme, kada su zbog neefikasnosti svoga navalnog reda upropastili dvije zrele prilike za golove. Igra u cjelini nije bila na nivou drugoligaškog takmičenja. Obe ekipe dosta su griješile, u obrani i u napadima, a posebno pred vratima. Pa ipak dva boda dobro su došla domaćinima. Sesto mjesto sa 19 osvojenih bodova priljučna je zalih za naredne prvenstvene okršaje.

Već u nedjelju »Sibenika« očekuje težak susret u Mariboru s istoimenom ekipom koja je jesenas uspjela izboriti jedan bod. Sudeći po dosadašnjim igrama malo tko vjeruje da će

se »Sibenik« vratiti s povoljnim rezultatom.

U nedjeljnom susretu gosti su oko 7. minute prvi imali priliku da opasnije ugroze Sirkovića koji je, međutim, pokazao veliku sigurnost, pa je odličnom intervencijom otklonio opasnost. Prvih dvadesetak minuta igralo se pod sredini terena. Snage su bile izjednačene, no dobijao se utisak da su gosti došli unaprijed sa željom da osvoje bar bod. Oko 20. minute »Istra« je lako mogla doći u vodstvo. Najprije je jedan udarac Čuka spretno zaustavio Sirković, a onda je Miletić pogodio stavu. U 25. minuti slijedi prvi opasniji napad domaćih igrača. Perasović je iz trka šutirao, ali preko vratiju, a nekoliko minuta kasnije Stanišić je bio u prilici da zatrese mrežu gostiju. Međutim, njegovu namjeru osujetili su obrambeni igrači »Istre«. Još jednom šansu imali su gosti u prvom poluvremenu. Bilo je to pet minuta prije odlaska na odmor. Štamfelj je izbio sad pred Sirkovićem, koji mu se u povoljan čas bacio u noge i tako spriječio da gosti dođu u vodstvo.

Niti drugo poluvrijeme nije se ni po čemu razlikovalo od prvog dijela. Sve do 70. minute gotovo i nije bilo događaja kojeg bi trebalo zabilježiti. Slabo i odveć slabo. Malo je tko vjerovao u promjenu rezultata. Do

njega je ipak došlo u 71. minuti. Domaći su prešli u napad i tri puta uzastopno izvodili su udarce s ugla. Nakon izvođenja jednog takvog udarca lopta je pala pred vratima gostiju. Tu se našao Orošnjak koji se iz veoma povoljne situacije odlučio na udarac. On je iz gužve pogodio neobranjeni dio vratiju. Do kraja susreta bilo je još niz prilika da domaći poviše omjer. Međutim, i gosti su u posljednjim minutama mogli da izjednače, ali se ovoga puta ponovo ispriječiv Sirković, koji je padom u noge Štamfelju zaustavio opasan napad gostiju.

U nedjeljnoj slaboj utakmici kod »Sibenika« su zadovoljili Sirković, Miljević, Reljić i Perasović, dok je kod gostiju najbolje funkcionirao srednji red.

REZULTATI 17. KOLA

Sibenik — Istra 1:0, Sloboda — Split 2:1, Kladivar — BSK 1:0, Varteks — Lokomotiva 2:1, Borovo — Olimpija 0:1, Famos — Rudar 4:2, Borac — Maribor 2:1, Celik — Slavonija 1:0.

PAROVI 18. KOLA

Maribor — Sibenik, Split — Celik, Slavonija — Borac, Istra — Famos, Rudar — Borovo, Olimpija — Varteks, Lokomotiva — Kladivar, BSK — Sloboda.

Godišnja skupština PK Šibenik

Ući u drugu vaterpolo ligu

U prepunoj dvorani na bazenu prošlih dana održana je godišnja skupština PK »Sibenik«, na kojoj su sumirani prošlogodišnji uspjesi i nedostaci kluba. Osim članova i roditelja plivača, skupštini je prisustvovala i tajnik Općinske SOFK-a Ante Bukić.

U referatu je naglašeno da je klub u prošloj godini postigao dosta dobre rezultate, a što naročito važi za plivače i vaterpoliste. Plivači su u okviru Druge plivačke lige osvojili 5. mjesto dok su vaterpolisti na prvenstvu Hrvatske osvojili drugo mjesto, a sa malo više sportske sreće mogli su osvojiti i prvo mjesto.

Veliki napredak postignut je u ženskom plivanju, što dosadašnjih godina nije bio običaj. Nekoliko će talentiranijih plivačica u narednom takmičenju predstavljati veliki oslonac kluba, a to su Martinović, Zonja, Juras i sestre Cikola.

Kod plivača naročito se ističu Mišo Martinović, Franko Stojnić, Edi Baica. Najvjero-

jatnije je da će ove godine moći plivati i najtalentiraniji plivač Sibenika Belamarić. Vjeruje se da će se iz Armije vratiti najbrži Sibenčanin Slaven Pema. Povratak Belamarića i Peme svakako će biti veliko pojačanje za trenera Tonija Petrića.

Zadatak plivača i plivačica u narednoj plivačkoj sezoni je da se bore za vrh tablice Druge lige i eventualni ulazak u prvi plivački razred.

Što se tiče vaterpolo ekipe, ona je dosta mlada i svi su izgledi da će ovo godine osvojiti prvenstvo Hrvatske i tako steći pravo kvalifikacija za Drugu ligu, što bi za njih predstavljao veliki uspjeh. U vaterpolo ekipi najveći napredak pokazuje Siniša Belamarić koji je prošle godine bio uzet u omladinsku reprezentaciju Jugoslavije, ali radi bolesti nije putovao u Italiju na utakmicu Jugoslavija — Italija, te Stojić i Jerković.

U planu kluba za 1965. godinu predviđeno je konačno dovrše-

nje filter-uređaja, koji će se, kako čujemo, dovršiti već u travnju. Postavljanjem filter-uređaja plivački bazen u Crnici bit će jedan od najboljih bazena u državi. U planu je predviđeno i dovršavanje uređenja tribina i društvenih prostorija. Što se tiče kalendara takmičenja, bilo je govora, osim o takmičenju u okviru savezne lige i podsaveza, i o tome da će u ovoj sezoni u Sibeniku gostovati nekoliko stranih plivačkih klubova, među kojima se spominju jedna grčka i poljska ekipa.

Od naših klubova u Sibeniku će gostovati splitska klubovi POSK, »Jadran« i »Mornar«, te još neki drugi.

Na kraju rada skupština je usvojila novi Statut kluba i izabrala novi Upravni i Nadzorni odbor.

Svim članovima koji su prošle godine branili boje PS »Sibenika« uprava kluba je uručila spomen-plakete.

Ponovo je za predsjednika izabran Ante Baica.

KOŠARKA

»GIMNAZIJALAC« POBJEDNIK TURNIRA U ČAST 8. MARTA

U subotu i nedjelju održan je turnir u čast 8. marta uz učešće »Partizana« iz Drniša, te sibenikskih ekipa »Studenta«, »Mladosti« i »Gimnazijalca«. Pobjednik je ekipa »Gimnazijalca«, koja je prikazala najefikasniju i najzreliju igru. »Gimnazijalac« je u najinteresantnijoj igri turnira tukao »Partizana« iz Drniša, člana južne regije Hrvatske lige, sa 42:27. Drugo mjesto pripalo je ekipi »Mladosti«.

Uspjeh »Gimnazijalca« nije slučajna, već je plod sistematskog rada, pošto se ekipa priprema za učešće na takmičenjima južne regije.

REZULTATI:

Mladost — Student 42:38
Gimnazijalac — Partizan 42:27

Student — Partizan 38:31
Gimnazijalac — Mladost 53:36

Pobjednici su oba susreta igrali u slijedećem sastavu i postigli slijedeći broj pogodaka: Arnautović 4, Klisović 16, Zlatoper 9, Sumić 6, Gulin 12, Belamarić 5, Milić 27, Luštica 8, Skarica 5, Cobanov 3 i Milaković.

Najbolje igre pružili su Gulin, Klisović i Milić kod pobjedničke ekipe »Gimnazijalca«, te Zupanović kod ekipe »Partizana«, Skok kod »Mladosti« i Juras kod »Studenta«.

Ovo je bila još jedna u nizu akcija za ponovna afirmaciju košarke u Sibeniku. Na žalost, pratilo ju je svega 100 gledalaca.

S. MILETA NA TURNIRU UEF-a

Trener juniora »Sibenika« Stojan Mileta na prijedlog Komisije za podmladak Nogometnog saveza Hrvatske ide na ovogodišnje omladinsko prvenstvo Evrope, koje se održava od 14. do 25. travnja u SR Njemačkoj.

Čim smo doznali da je primio poziv, zamolili smo ga da nam on o tome nešto reče.

— Ne možete zamisliti koliko

me to iznenadilo, ali ipak sam sretan što ću imati priliku da na tom turniru vidim najbolje mlade igrače u Evropi. Odlazak na tako jedno značajno takmičenje daje mi još više elana u mom daljnjem radu na uzdizanju mladih igrača.

Osim Milete, na turnir odlaze i treneri osječke »Slavonije« i »Varteksa« iz Varaždina.

RUKOMET

VISOKA POBJEDA „SPLITA“

U nedjelju je u Sibeniku gostovala ekipa »Splita«, član prve lige, koja je odigrala prijateljsku utakmicu sa zonaškom ekipom »Galeb«. Nakon bolje igre u oba poluvremena pobijedila su gosti s velikim rezultatom od 27-13 (14:3). Prema onome što je pokazala, ekipa »Splita« se nije baš najbolje spremila za nastavak proljetnog dijela rukometnog prvenstva Jugoslavije. Nešto bolju igru pokazali su

Tijardović i Duhović, dok su ostali podbacili.

Ekipe su igrale u slijedećim sastavima: »Galeb«: Mrša, Caso, Kujović 1, Milin 5, Mandić 1, Ernjak, Bubrić, Bujas 2, Stulić 1, Cobanov 1, Mileta, Marlović 2, Bogdan i Plančić. »Split«: Smoje, Kovačević, Juričić 1, Kosor 1, Kekez 1, Stela 5, Jović 2, Zikić 1, Tijardović 6, Radobolja 4 i Plavša.

Utakmica je pred oko 500 gledalaca slabo vodio Županović.

UPRAVNI ODBOR PODUZEĆA »MESOPROMET« U SIBENIKU, RJEŠENJEM OD 3. III 1965. GODINE

r a s p i s u j e

NATJEČAJ

za popunjenje slijedećih radnih mjesta:

- SEFA RACUNOVODSTVA,
- RUKOVODIOCA PERSONALNO-KADROVSKE SLUŽBE.

U v j e t i:

ad 1. Knjigovoda-bilancista:

- ekonomski ili pravni fakultet i najmanje 3 godine staža na financijskim poslovima u privredi,
- općim propisima priznatu višu stručnu spremu financijske struke sa najmanje 5 godina radnog staža na financijskim poslovima u privredi,
- općim propisima priznatu srednju stručnu spremu financijske struke sa najmanje 10 godina radnog staža na financijskim poslovima u privredi, od čega na rukovodećim poslovima financijske struke najmanje 5 godina.

ad 2. Općim propisima priznatu srednju stručnu spremu sa najmanje 5 godina radnog staža u administraciji od čega najmanje 3 godine na poslovima personalno-kadrovske službe.

Osobni dohoci po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohoda predviđenim za poduzeće.

Rok natječaja do popunjenja odnosnih mjesta.

Molbe s potrebnom dokumentacijom, podnose se Upravi poduzeća opširnomo biografijom natjecatelja, a specijalno o ranije provedenoj odgovarajućoj službi.

NATJECAJNA KOMISIJA SLUŽBE DRUSTVENOG KNJIGOVODSTVA — FILIJALE SIBENIK

r a s p i s u j e

NATJEČAJ

za popunjenje radnog mjesta: PRAVNOG REFERENTA III VIŠEG PRAVNOG REFERENTA

U v j e t i:

- za pravnog referenta diplomirani pravnik s najmanje 5 godina opće prakse od čega 4 godine posebne prakse na pravnim, financijskim ili sudskim odnosno advokatskim poslovima,
  - za višeg pravnog referenta 8 godina opće prakse od čega 5 godina posebne prakse na pravnim, financijskim ili sudskim, odnosno advokatskim poslovima.
- Lični dohodak prema Pravilniku o raspodjeli i rasporedu sredstava za lične dohotke i druga lična primanja u Službi društvenog knjigovodstva.
- Molbe taksirane sa 50 dinara dostaviti sekretarijatu Službe. Rok natječaja do popunjenja radnog mjesta.